

Štoreški

ŽELEZAR

Leto XVIII.

1978

OKTOBER

St. 10

Proizvodnja slovenskih železarn septembra in po tretjem četrletju

V septembru se ni zgodilo nič izjemnega. V Železarni Štore so izdelali 440 traktorjev, kar je do slej največja mesečna proizvodnja. Predelovalci žice so dosegli letos najvišjo mesečno proizvodnjo in presegli linearni mesečni načrt proizvodnje za 12 %.

Proizvodnja surovega železa lepo, enakomerno napreduje in je bil mesečni plan zopet presežen, tokrat za 8 %. Večji skok z 22 % presežka so napravili v Železarni Štore in znižali zaostanek, ki je nastal po več kot dvomesečnem zastoju na začetku leta na polovico. Po 9 mesecih izvršujejo plan na Jesenicah 107 % in v Storah 95 % ter skupno za SZ 102 %.

Mesečni plan proizvodnje surovega jekla so presegli samo v Železarni Štore za 12 %, v Železarni Jesenice je znašala izvršitev 91 % in v jeklarni Železarne Ravne 94 %. Razumljivo je tudi skupni rezultat pod mesečno načrtovano količino in to za 6 %. Ob koncu tretjega četrletja je letošnja proizvodnja skoraj docela enaka lanskemu proizvodnji v enakem času. Izvrševanje zbirnega načrta je pa dobro edino v Železarni Štore, kjer so izdelali 8 % več jekla, kot znaša načrt, na Jesenicah znaša zaostanek 5 % in v Železarni Ravne 4 %. Skupna proizvodnja jekla zaostaja po 9 mesecih 3 % in zaradi sorazmerno velikega zaostanka v jeklarni Železarne Jesenice je komaj še kaj upanja, da bi letos presegli 800.000 ton. Povprečna mesečna proizvodnja v preostalem četrletju bi morala znašati 72.000 ton.

Blagovna proizvodnja je bila v septembru okoli 9 % nižja, kot v avgustu. V železarnah so proizvedli za tržišča okoli 10 % manj kot prejšnji mesec in znaša realizacija mesečnega načrta 95 %. Plan so prekoračili edino v Železarni Štore za 6 %. Železarni Jesenice in Ravne sta dosegli obe po 92 % načrtovane blagovne proizvodnje. Po 9 mesecih je realizacija zbirnega načrta skupno za vse tri železarne 96 %, poedino pa izvršujejo: Železarna Jesenice 95-odstotno, Železarna Ravne 94 % in Železarna Štore 99 %.

Kot je že omenjeno, so imeli predelovalci žice v septembru bolj uspešno delo. Samo v Plamenu so ostali 8 % pod planirano količino, ostali so plan visoko presegli. Po tretjem četrletju izvršujejo zbirni načrt: Plamen 89 %, Tovil 99 %, Veriga 90 % in v Žični 116 % ter skupno pridelovalci žice 97 %. Če bodo predelovalci v naslednjih treh mesecih proizvedli približno enako količino kot

v septembru, imajo še možnost doseči letni plan. Za sozd SZ praktično ni več možnosti, da bi dosegli letno načrtovano količino blagovne proizvodnje, saj bi morali povprečno preseči mesečni načrt za okoli 13 %. V primerjavi z lanskoletnimi rezultati po 9 mesecih izpolnjevanja letnega gospodarskega načrta, je letošnja blagovna proizvodnja za 7 % večja.

Izvoz je bil v septembru nekaj boljši kot zadnje mesece, vendar še vedno pod povprečno načrtovano mesečno vrednostjo. Izjemno visok izvoz so imeli v Verigi s 181 %, kar je dvignilo tudi skupni rezultat predelovalcem nad 100 %, čeprav razen Verige v nobeni delovni organizaciji niso dosegli mesečno predvideno vrednost. V primerjavi z lanskim 9-mesečnim obdobjem so izvršili letos več: Železarna Jesenice, Železarna

Štore, Veriga Lesce in Žična Celje. Druge delovne organizacije so izvršile toliko manj, da je vrednost letošnjega izvoza 6 % nižja, kot je bila v enakem obdobju lani.

Nadvse zadovoljni smo pa lahko z rezultati ustvarjene vrednosti plačil za prodano blago. V odnosu na mesečni plan so dosegli najslabši rezultat v Železarni Ravne z 99,8 %, vsi drugi so visoko presegli mesečno predvidene vrednosti prodaje. Železarne so v septembru realizirale 108 % in predelovalci 121 % povprečno mesečno načrtovane eksterne realizacije. Ob koncu tretjega četrletja dosedanje stanje in mesečna gibanja kažejo, da bi lahko tudi tiste delovne organizacije, ki še zaostajajo v zbirnem načrtu, do konca leta še dosegle načrtovano realizacijo. V primerjavi z

lanskoletno realizacijo vrednosti prodaje je letošnja višja po 9 mesecih za vse tri železarne skupaj 27 % in pri predelovalcih 12 %. Ta podatek zgovorno dokazuje, četudi upoštevamo spremembo cen, ki je nastala v letošnjem letu in večji obseg proizvodnje, da se je spremenila tudi struktura proizvodnje v smeri višje vrednosti.

V teku je že prvi mesec v zadnji četrtini leta. Čeprav je že očitno, da ne bo mogoče realizirati več vseh nalog in ciljev, zajetih v letnem gospodarskem načrtu, je pa možno sedanje dosežke še izboljšati. Mala odmikanja od načrtovanih količin proizvodnje govorijo o realnosti planiranja. Primerjava z lanskimi rezultati pa o ponovnem napredku, ki bi bil lahko tudi boljši, kot je dosežen, ker so za to dane realne možnosti.

Kazalci dela 9 - mesečnega obdobja TOZD Jeklarn in Valjarn

1. Proizvodnja

V 9. mesecih letošnjega leta smo planirali skupno proizvodnjo v višini 159.336 ton. Blagovna proizvodnja je bila v tem obdobju predvidena z 89.158 tonami. Dosežena proizvodnja gotovih izdelkov za domače in tuje tržišče je znašala 95.498 ton, skupna proizvodnja pa je bila dosežena v višini 173.184 ton. Skupna proizvodnja je torej od planirane povečana za 13.848 ton ali 8,7 %.

Blagovna proizvodnja, to je tista proizvodnja, ki smo jo ponudili trgu pa je bila višja za 5.991 ton ali 9,3 %.

Proizvodni stroški so v 9. mesecih naraščali z ozirom na planirane vendar niso ogrozili planiranega ostanka dohodka. Ostanek dohodka v 9. mesecih pa je v glavnem rezultat zniževanja materialnih stroškov iz naslova izplenov in manjših reklamacij, spremembe asortimana proizvodov in večje produktivnosti.

V letošnjem letu beležimo občuten napredek v kvalitetnem smislu tako pri proizvodnji surovega jekla kot pri proizvodnji gotovih valjanih, vlečenih in brušenih proizvodov. Osvojili smo nove specialne profile, utrdili proiz-

vodnjo nekaterih problematičnih kvalitet predvsem ogljikovih plemenitih in nizko legiranih plemenitih jekel v jeklarnah, valjarnah in v jeklovleku.

Zaključimo lahko, takšno oceno je dal tudi delavski svet tozd jeklarn in valjarn na svoji 9. seji, da smo v 9. mesecih letošnjega leta dobro gospodarili, da so prizadevanja posameznika in celote imele za posledico, da razpolagamo z ostankom dohodka, katerega del smo že namensko oddvojili za rekonstrukcijo valjarne I in za pokrivanje potreb nekaterih temeljnih organizacij v železarni.

2. Investicijska dejavnost

Nekateri proizvajalci investicijskih del so v preteklem obdobju kasnili z roki izdelave investicijskih objektov. Prekoračitve dogovorjenih rokov so v glavnem objektivne in še ne ogrožajo spuščanja v pogon žarilnice, elektro obločne peči II in drugih agregatov v naši tozdi.

Elektro obločna peč II napreduje po dogovorjenem programu in so temelji že v zaključni fazi izdelave. Če smo zadovoljni z izdelavo gradbenih del, pa nismo zadovoljni s prekomernim rastom cen za te storitve. Delavski svet je na svoji 9. seji sprejel sklep o podražitvah, ki so nastale v času za te izgradnje. Višina podražitev znaša 20.687.000 din.

(Dalje na 2. strani)

IX. KONGRESU!

IX. kongresu Zveze sindikatov Slovenije pošiljamo delavci Železarne Štore iskrene pozdrave.

Prepričani smo v uspešno in plodno delo kongresa ter obljublamo, da bomo sklepe in stališča kongresa s skupnimi močmi v praksi tudi uveljavljali.

Osnovne organizacije sindikata Železarne Štore

OB 5. OBLETNICI JEKLARNE II

Obrat elektrojeklarne je 29. septembra 1973 pričel s proizvodnjo. Na ta dan je bilo izdelano in odlito v kokile prvo jeklo iz Birlecove elektroobločne peči. Na konti napravi se je pričelo odlivanje jekla slab mesec kasneje in sicer 26. oktobra. V nadaljevanju članka navajamo nekaj podatkov, ki so rezultat obrata elektrojeklarne v tem obdobju. Izdelanih in odlitih je bilo 7.019 šaržev v skupni teži 292.890 ton. Od tega je v začetku obratovanja in uvajanja konti naprave bilo odlito 5.290 ton ingotov, ki so bili prevajani na Blumingu v Železarni Ravne. V konti gredice je odlito 287.600 ton jekla, v format kv. 100 mm 248.524 ton in kv. 140 mm 39.076 ton. Največja letna proizvodnja je bila dosežena v letu 1976 in sicer 66.146 ton, medtem ko je največja mesečna proizvodnja 6.236 ton bila dosežena v septembru istega leta.

V tem času je bilo osvojenih 56 kvalitet jekla, ki so razvrščene v šest kvalitetnih skupin:

- 211 — navadna ogljikova jekla
- 212 — kvalitetna ogljikova jekla
- 213 — plemenita ogljikova jekla
- 221 — jekla legirana z Mn
- 222 — vzmetna jekla
- 223 — nizkolegirana (Cr, Mo, V, Ni) plemenita jekla.

Iz tabele, ki prikazuje proizvodnjo jekla po posameznih kvalitetnih skupinah je vidno naraščanje proizvodnje kvalitetnejših jekel.

(Nadaljevanje s 1. strani)

Z ozirom na veliko pomanjkanje gredic na svetovnem in našem tržišču bomo morali še v bodoče vlagati veliko naporov, da skrajšamo predvideni rok dograditve električne obločne peči II in s tem prispevati k boljši oskrbi valjarn z osnovnim vložkom.

Žarilnica poteka po dogovorjenem planu izgradnje s tem, da je prišlo do 10. dnevne zakasnitve postavljanja konstrukcije proizvodne hale. Bistvenih podražitev do danes nimamo evidentiranih tako, da predvidevamo, da investicija ne bo preseгла predvidenih stroškov v višini 45.000.000 din.

Z izvajalci investicijskih del na žarilnici je bilo dogovorjeno, da bo konstrukcija postavljena do 1. novembra. Dne 15. novembra bo firma KONGRAP pričela z oblaganjem fasade in strehe tako, da bodo dela končana do 15. decembra. Dne 13. novembra 1978 pa prične gradbeno podjetje IN-GRAD z izdelavo temeljev za žarilno peč. Dogovorjeno je bilo, da bodo temelji končani do 15. decembra, ko bomo pričeli z montažo konti žarilne peči.

Rekonstrukcija valjarne I dobro napreduje, imenovan je team s posameznimi zadolžitvami za dokončno izdelavo investicijskega načrta in vodenje investicije. Koračna peč je naročena pri firmi CER Čačak in je v fazi projektiranja. Za izdelavo hladilne klopi in dvizne mize na grobi progi smo že prejeli prve ponudbe, za izdelavo projekta cestne povezave so že izdelani geodetski posnetki tako v obratu valjarne II in v SM jeklarni. Za ustavitev SM jeklarne je izdelan projekt in že posamezne naloge iz tega projekta, v glavnem je že razdeljena še uporabna oprema, delovni prostori, sedaj pa poteka intenzivno delo na kadrovskem področju. Projekt Jeklovlek sicer navzven ni posebno viden, vendar potekajo intenzivna dela na izvedbenih projektih, na področju tehnologije in izbire opreme.

V pripravljani fazi je gradnja tehnološkega aneksa ob jeklarni II, ki bo z ozirom na potrebe tehnologije moral biti dokončan v prihodnjem oziroma v letu 1980. letu.

3. Izobraževanje

V III. kvartalu smo dobili nove sodelavce, to so sodelavci, ki so končali redno šolanje na poklic-

ni šoli za metalurške delavce ter na oddelkih za strojne poklice. Mladi delavci so se že privadili na delovno okolje in so že intenzivno vključeni v proizvodni proces. Med tem časom smo sprejeli tudi nekaj novih delavcev, ki smo jih po ustaljenem programu že uvedli v delo. Za jesensko obdobje predvidevamo na področju izobraževanja večjo aktivnost. V programu imamo, da bomo skupno z DS za kadre in splošne zadeve organizirali enomesečni tečaj za metalurške delavce, predvsem za potrebe jeklarstva. Tečaj bo organiziran med delovnim časom in bo obvezen za tiste delavce, ki se bodo vključili v proces proizvodnje elektro obločne peči II. Nadalje bomo organizirali šolo ob delu za metalurške delavce valjarje ter več rednih oblik izobraževanja ob delu za prevezovalce, iz varstva pri delu in drugo.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da se je nekaj sodelavcev iz metalurških poklicev odločilo za nadaljni študij na srednjih šolah. Tudi v bodoče bomo podpirali vse oblike izobraževanja predvsem pa tiste, ki so namen delu in proizvodnji jeklarske, valjarske in predelovalne tehnologije.

4. Družbenopolitična dejavnost

V preteklem obdobju smo bili na samoupravnem in tudi na ostalih področjih zelo aktivni. Obravnali smo proizvodne rezultate in razne akte, ki urejajo odnose v tozd in v širši družbi. Organizirali smo dve ekskurziji. Povratno srečanjem delavcev iz FV Kraljevo—TOZD vzmetarne in delavcev valjarne in poljedelske proizvodnje v Batujah. Srečanja in potovanja so bila dobro organizirana, udeleženci obiskov tako v Kraljevo kot v Batujah pa so bili družbenopolitično angažirani in starejši delavci naše tozd. Srečanje z delavci iz Srbije in naše Primorske nas je ponovno obogatilo za določena spoznanja, informacije o skupnih naporih za dograjevanje naše materialne osnove in našega družbenega sistema. Ob vsem tem smo spoznali, da nas vežejo ne samo ekonomski, ampak tudi širši družbeni, politični in človeški faktorji.

Takšna srečanja bomo tudi v bodoče organizirali z vsemi tistimi, ki so pripravljeni z nami sodelovati.

Ferdo Haler, ing.

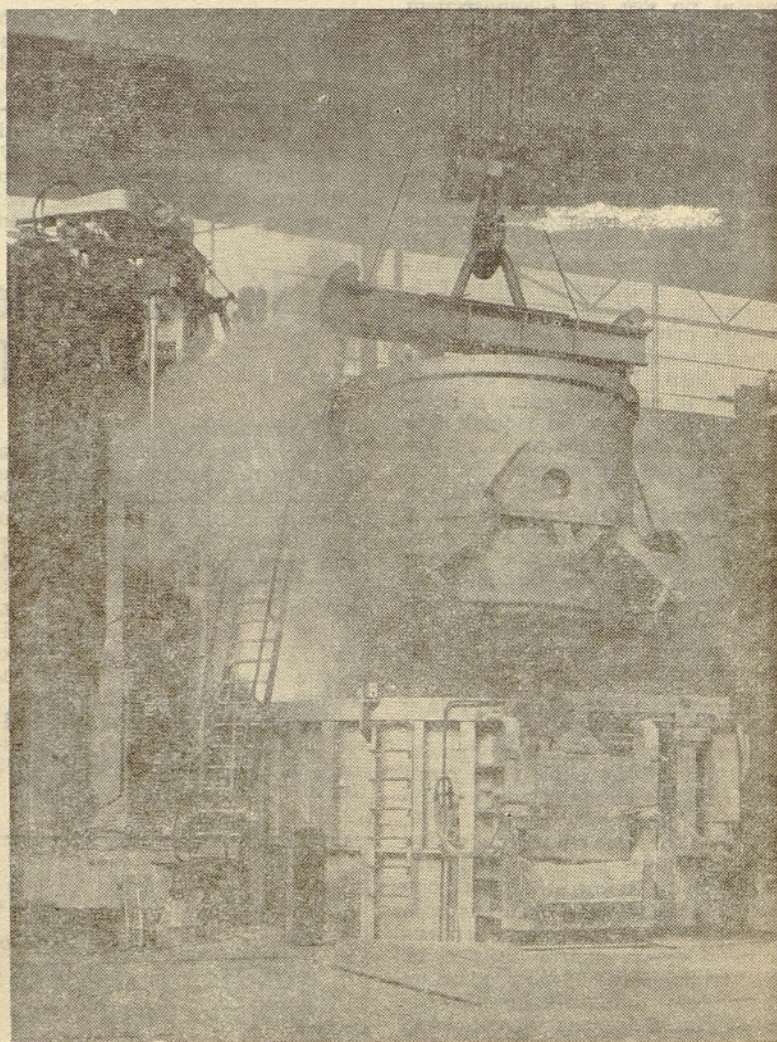
Kvalitetna skupina

Leto	211	212	213	221	222	223	skupaj
1973	185	3.493	483	—	—	—	4.161 (2.054)
1974	8.425	7.970	17.347	—	14.090	533	48.365 (3.072)
1975	1.205	1.343	31.218	—	24.021	1.193	58.980 (167)
1976	15.391	10.806	9.553	—	28.923	1.473	66.146
1977	19.931	10.367	13.698	—	15.102	5.391	64.489
1978 I—IX	1.650	3.228	19.350	5.810	17.774	2.935	50.450
Skupaj	46.787	37.207	91.649	5.810	99.910	11.525	292.890
%	15,97	12,70	31,29	1,98	34,13	3,93	100 %

Opomba: Številke v oklepaju pomenijo količino odlitih ingotov v tonah.

V letu 1976 so jekla skupine 221 vodena med kvalitetna legirana jekla in v letu 1977 med navadna ogljikova jekla. Odtod tudi količinska odstopanja pri teh skupinah.

Od dosežene proizvodnje konti gredic odpade na kv. 140 mm 39.076 ton. Spodnja tabela prikazuje kvalitetno razporeditev ter proizvodnjo v tonah.

Polnjenje peči

Kvalitetna skupina

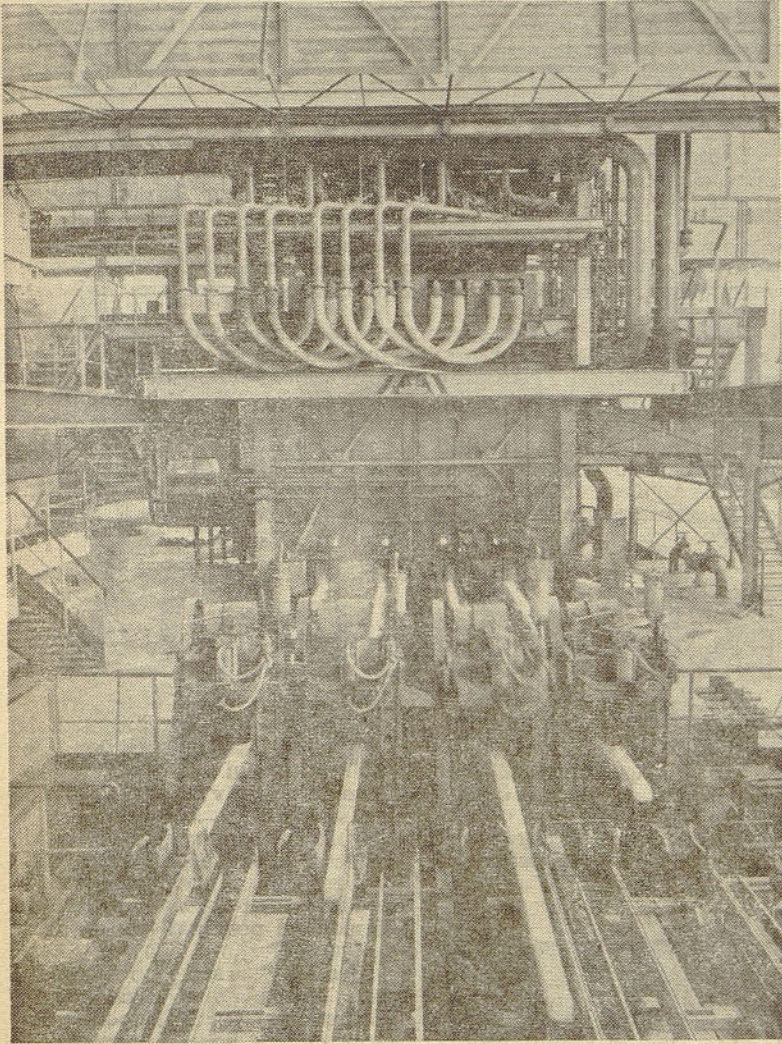
	211	212	213	221	222	223	skupaj
Proizvodnja	2.846	6.922	16.452	1.263	8.475	3.118	39.076

Ker je proizvodnja direktno odvisna od izkoriščenosti elektroobločne peči, so prizadevanja šla v to smer, da se iz tega agregata pridobi največ tekočega jekla. S skupnimi napori obrata in storitve-

nih TOZD je storilnost postopoma naraščala in smo dosegli, za naš proizvodni program, zelo visoko storilnost.

Gibanje storilnosti in posameznih vrst zastojev v urah prikazuje naslednja tabela:

	1974	1975	1976	1977	1978 (I–IX)
Storil. v t/h	7,4	7,8	8,73	8,38	8,80
Mehanski zast.	258	120	117	110	72
El. zastoji	209	109	64	67	35
Tehno. zast.	257	271	142	110	88
Zast. zar. žerj.	35	12	39	25	9
Zast. zar. lab.	—	1	3	—	2
Zast. zar. trans.	—	7	—	9	2
El. energ. zast.	119	89	10	23	2
Skupaj zastoji	678	609	375	344	210

Konti naprava med odlivanjem jekla

Tabela nam pove, da so se zastoji močno zmanjševali, kar je posledica usposobljenosti tako delavcev ki ravnaajo z napravami, kot tistih, ki jih vzdržujejo. Temu primerno je naraščala proizvodnja jekla oz. storilnost agregata izražena na časovno enoto. Na gibanje storilnosti je vplival tudi kvaliteten program, ki se je z leti spreminjal odvisno od konjunktore na tržišču.

Cilj obrata je bil nenehno izboljševanje osvojenih kvalitet, osvajanje novih kvalitet in povečanje količinske proizvodnje. Lahko rečemo, da smo v tem v dobri meri uspeli z uvedbo uporabe SiCr, FeSi 45 %, uvajanje aluminija v curek jekla na KN in prepihovanje taline z argonom. Prav tako je pozitiven vpliv na kvaliteto jekla imela uvedba aluminatne opeke za livne ponovce in v zadnjem času nadomeščanje te z domačo ter dolomitno opeko kot tudi uvedba drsnega zapirala na livni ponovci.

Za izboljšanje ekologije in splošnih pogojev dela smo leta 1976 uspešno aktivirali odpraševalno napravo in leta 1977 na eni liniji napravo za avtomatsko vodenje odlivanja, ki olajša naporno delo livarju. V načrtu imamo še nadaljnje mehaniziranje težkih fizičnih del.

V obratu je bilo realizirano večje število inovacijskih predlogov, ki so prav tako pripomogli uspehom obrata.

V preteklem obdobju smo kontinuirano skrbeli za izobraževanje kadrov. To je zajelo vsa delovna mesta in vsakega posameznika po

prihodu v obrat. Politika kadrovanja je omogočila, da kljub visoki fluktuaciji imamo prvi dve leti obratovanja ustrezno kadrovske strukturo zaposlenih.

S povečanjem mehanizacije in avtomatizacije se povečuje zahtevnost delovnih nalog in bo v prihodnje obrat potreboval vedno več delavcev s poklicno izobrazbo. Temu primerno bo potrebno skrbeti za izobraževanje ustreznih kadrov.

V tem času ko ugotavljamo vse kar je doseženo v petletnem obdobju, naj seznanimo kolektiv Železarne Store, da se v pečni hali obrata že končujejo temelji za novo elektroobložno peč. Ta bo po predvidevanjih pričela z obratovanjem v mesecu maju prihodnjega leta. Jeklarji se že sedaj pripravljamo na premagovanje težav, ki se bodo pojavile s pričetkom obratovanja II. EOP kot posledica nedokončanih investicij, ki šele pridejo na vrsto. Z rezultati bomo mogli pokazati upravičenost investicijskih naložb v jeklarstvu.

Ob koncu naj ugotovimo, da so doseženi rezultati plod prizadevanj tako tistih, ki so in še delajo v obratu, kot tudi vseh tistih, ki kakorkoli sodelujejo z obratom.

Ob tej priložnosti izrekamo priznanje za petletno uspešno sodelovanje storitvenim TOZD in DS z željo, da bi še v prihodnje tesno sodelovali z jeklarji, ker le ob podpori vseh bomo lahko kos nalogam, ki nas čakajo v prihodnosti.

Gojko Manojlović, dipl. ing.
Dominik Tomažin, ing.

HORTIKULTURA 1980

V življenju se dnevno gibljemo v različnem okolju, toda najbolj nam prija in tudi koristi zdravo okolje, lepo okolje, kot pravimo zeleno okolje, zelenje, cvetje, svežina. Veliko ljudi je, ki si na vse načine prizadevajo, da bi jih obdajalo poživljajoče zelenje. Toda v zadnjih desetletjih doživljamo nekaj protislovnega. Čim bolj se izboljšuje blagostanje ljudi, čim več je materialnih dobrin za življenje, tembolj so prisiljeni živeti nenaravno, naše okolje postaja čedalje bolj odtujeno naravi, manj prijetno je, manj vabljivo, razvedrilno, mikavno, spodbudno. Okolje, v katerem živi vedno več ljudi, postaja v vse večji meri prenatrpano, preobremenjeno z zazidavo in drugo izrabo okolja, obvladujejo nas tehnična sredstva, ki naj bi sicer naredila življenje enostavnejše, popolnejše — pa so nemalokrat pravo nasprotje tega. Zato vedno bolj spoznavamo, da predstavlja zelenje v človekovem okolju tisto prvin-sko, naravno, osvežujočo sestavino, ki je nenadomestljiva, nepogrešljiva. Okolje stanovanjskega bivališča, kjer se največ zadržujemo in od katerega največ pričakujemo, nam je najbolj zanimivo in pomembno. Idealno obliko takega okolja vidimo v hišnem vrtu; v stanovanjskih naseljih pa se skušamo temu približati z zelenicami, ki so pa za vrt vse preskromno nadomestilo. Vse to pa naj bi nam nadomestilo izgubljeni stik z naravo, pomanjkanje tistega prabitnega sožitja med človekom in naravo, ki se je v nas globoko usidralo in je bilo vselej vir zdravja, moči in navdihov. Želimo in iščemo torej okolje, ki bo zelenje samo v najrazličnejših oblikah. Iz tega nagiba so tudi nastala v mestih in v drugih večjih naseljih hortikultura društva. Ponekod naselja tekmu-

jejo v okrasitvi okolja, v okrasitvi stanovanjskih hiš in blokov s cvetjem na oknih, v urejanju parkov in zelenic, v umetnosti gojitve cvetja in drugega osvežujočega zelenja, ali kakor pravimo v hortikulturi. Po raznih krajih prirejajo razstave s področja hortikulture; letos je bila taka razstava v Mozirju. Prebivalci Mozirja so ponovno dokazali, da imajo izredno radi cvetje in zelenje, obenem pa pravi smisel in veliko volje za dobro organizacijo take razstave. Posebno se je izkazalo tudi »Vrtnarstvo« iz Celja. Čez dve leti pa bo v Celju republiška razstava HORTIKULTURA 1980. Čaka nas torej veliko dela, da pokažemo pred svetom, koliko nam je do urejenega okolja, kako znamo okrasiti okna in balkone z lepim cvetjem in zelenjem in kako okolje stanovanjskih hiš in blokov z urejenimi in lepo vzdrževanimi zelenicami, okrasnim grmičevjem in drevjem. Dolej se nekaj sosesk res ne more pohvaliti z lepim okoljem; zelenice so zanemarjene, drevje polomljeno, okrasno grmičevje oskubljeno, na oknih in na balkonih ni pravega cvetja, ali pa ga sploh ni. Soseske bodo gotovo tekmovali, kje bodo znali lepše urediti okolje stanovanj, parke, zelenice, okrasno grmičevje in drevje, kako bodo otrokom vcepili pravilen odnos do zelenega okolja. To bi imelo samo koristne posledice, pokazali bomo, če imamo kulturen odnos do zelenega okolja, ki nam je samo koristno in nam vlija zadovoljnost in dobro voljo v težkem vsakdanjem življenju.

Samo nepolni dve leti nas ločita od razstave Hortikultura 1980. Pokažimo se kulturne tudi v tem pogledu, pokažimo da si znamo na ta način pridobiti pravi navdih za lepše življenje.

**Dopisujte in oblikujte
z nami
naše glasilo**

V teh dneh se vsako leto, posebno pa ob večerih, vračajo med svoje tisti, ki jim je življenje po prirodnih zakonih zamrlo, a nas je ločitev globoko pretresla in potrla. To so dnevi bridkih razmišljanj. Posebno pa je DAN MRTVIH posvečen spominu vseh, ki so nam bili dragi. Spet se odpro stare rane in bolečine so spet sveže in skeleče. Še posebno globoko pa žalujemo za tistimi in s posebnim spoštovanjem se poklonimo tistim, ki so s krvjo in življenji posvetili našo svobodo.

Tudi letos bomo v teh dneh tisoči in tisoči poromali na tihe zadnje domove svojih dragih in z ljubečo roko bodo zrahljana vzglavja in pregnjene gomile z jesenskim cvetjem. Obiskani bodo grobovi in grobišča na Resevni, na Svetini, na Bohorju, pri Begunjah, na Frankolovem, pri Urhu, v Gramozni jami, na Rabu in še po številnih

Ob dnevu mrtvih

kraji po vsej naši domovini, kakor tudi tista v Oswiecimu, Mathausnu, v Dachauu in drugod. Spominjali se bomo junaških podvigov naših herojev in se spomnili idealov, za katere so se naši junaki vrgli v najhujše borbe s sovražniki napredka in svobode, s sovražniki našega ljudstva. Ko so zastopniki 50 držav, med katerimi je bila zastopana tudi Jugoslavija, po končani morilski vojni podpisali 24. oktobra 1945 v San Franciscu Ustanovno listino Združenih narodov, je vzkliko v ljudeh veliko upanje, da je enkrat za vselej konec morilskih vojn, zaželeli smo si trajnega miru, pravičnega za vse narode. Takrat smo si zaželeli, da bi povsod po svetu uvedli nov, pravičen družbeni red. Žal so bile take želje preuranjene. Še danes smo priča morilskim vojnem in medsebojnim krvavim obračunavanjem. Toda mrtvi so s svojimi velikimi idejami še silnejši kot živi. Tega bi se morali zavedati vsi, ki so krivi za bratomorne vojne na raznih koncih sveta.

Svoboda ni samo stvar zaslužjenih narodov pač pa stvar nas vseh, zaobjeti mora vse človeštvo, sprostiti vse narode, brati jo je treba na vseh koncih sveta. Upati moramo in si prizadevati, da bo zmagal razum nad mrzlimi računi o atomski premoči in vsemogočnosti tega strašnega orožja. Z vsemi silami moramo podpreti prizadevanja tistih, ki se bore za mirno in ustvarjajočo sožitje med narodi. Tega se moramo zavedati, ko bomo položali vence in cvetje na grobove junakov in se poklonili spominu na preštevane žrtve vojn.

BILI SMO V KRALJEVU

Tovarna vagonov Kraljevo sodi med najpomembnejše poslovne partnerje naše delovne organizacije in znotraj nje, temeljne organizacije jeklarn in valjarn. Zato ni naključje, da se delavci obeh tovarn že več let zapovrstjo srečujejo tudi z namenom, da izmenjujejo delovne in samoupravne izkušnje.

Lani, ko so bili pri nas v gosteh tovariši iz Kraljeva, so nas povabili, da jih tudi mi obiščemo. Člani samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij so se odločili, da vrne obisk Kraljevu 48 delavk in delavcev iz TOZD jeklarn in valjarn.

Priprave na obisk so potekale vznemirljivo, ko smo se odločili, da bomo potovali do Beograda in nazaj z letalom. Je pač tako, da smo še vedno bolj navajeni avtobusov in vlakov, pa osebnih avtomobilov in peš hoje kot letenja z jeklenimi ptici, ki so kar naenkrat postali središče naše pozornosti in malo tesnobe pri tistih, ki smo doslej potovali le po dobri trdi zemlji ali kvečjemu krajši čas po vodi. Tako so se udeleženci pogumno prijavljali in parkrat plaho odjavljali, kot da ne bi zapuili sodobni tehniki.

Pogumni smo vztrajali in se zbrali 22. septembra že ob 4. uri zjutraj, ko je bila še tema, na avtobusni postaji v Štorah. S Kompasovim avtobusom smo se popeljali proti Brniku. Zdanilo se je. Bili smo skupaj in naše potovanje je postalo veselo. Skoraj smo pozabili na letenje.

Na Brniku smo opravili formalnosti letališke procedure in vstopili po navodilih in vzhledu v Inexo letalo. Novi in tem način potovanja smo si ogledovali notranjost, ko pa so zabrnili močni motorji, so se noge samovoljno omehčale, malo smo pomislili na domače in že smo bili v zraku. Šele takrat smo opazili, da

Surčinsko letališče. Izstopili smo nekajkrat bolj razpoloženi kot smo bili ob vstopu in prikrito ponosni na to, da smo se odločili potovati sodobno.

Iz Beograda do Kraljeva smo zopet potovali z avtobusom. Gostitelji so nas sprejeli prisrčno,

Po ogledu tega izredno zanimivega letoviškega kraja smo se rahlo utrujeni vrnili v Kraljevo in se namestili v hotelu Turist. Po krajšem počitku in osvežitvi smo se zbrali v lepo urejeni hotelski dvorani, kjer so nam pripravili gostitelji razen slavnostne večerje tudi izbran zabavni program, ki ni hotel ponehati kar do druge ure zjutraj.

Zjutraj, sorazmerno zgodaj, smo odpotovali v Kragujevac, kjer smo si ogledali spominsko grobišče in nakupili spominke. Za tem smo bili v Oplencu. Videli smo muzej dinastije Karađorđević in že smo bili na poti proti Beogradu. Komaj dve uri je ostalo za ogled Avale in beograjske panorame.

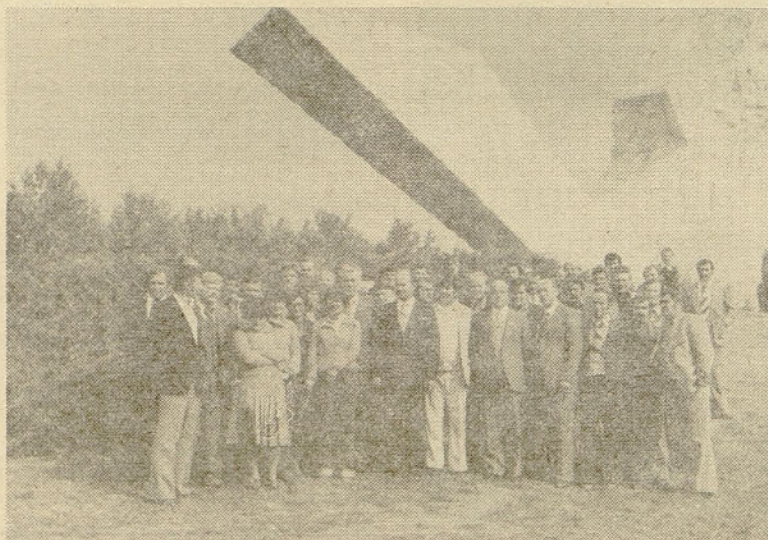
Ob 7. uri smo že bili na poti na Surčin, kjer smo po krajšem čakanju vstopili v Jatovo letalo, tokrat seveda že kot veterani za zračna potovanja in z manjšimi zadregami kar mimogrede pripotovali v Zagreb.

Sledilo je potovanje z avtobusom do Štor. Polni vtisov in dobro razpoloženi smo se razkropili proti domovom, da čimprej pozdravimo domače in vsaj na hitro povemo, kako čudovito je bilo.

Res je bilo lepo, skoraj enkratno. Kar verjeti se ni dalo, da je mogoče v dveh dneh toliko prepotovati in doživeti.

Udeleženci srečanja v Kraljevu smo dolžni zahvalo DPO TOZD jeklarn in valjarn, ker so nam omogočile potovanje, gostiteljem za topel sprejem in vso pozornost, ki so nam jo poklonili.

Katja

Pred spomenikom žrtev fašizma v Kragujevcu

so za trenutek utihnili tudi najbolj pogumni in glavni in celo tisti, ki so pravili, da so takih potovanj vajeni.

Potovanje do Beograda je bilo kratko. Zdelo se je, kot da smo se komaj odlepili, popili skodelico kave in že smo se spuščali na

kot to znajo le tisti, ki so obiskovalcev resnično veseli. Po pozdravu smo položili venec pri spomeniku padlih NOB, nato pa smo si ogledali tovarno. Po ogledu in kosilu smo se odpeljali v Vrnjačko Banjo, ki je zelo podobna naši Rogaški Slatini.

Sodelovanje naših inovatorjev na RAST YU78

Coprav ima pospeševanje inventivne dejavnosti dolgoročne in širše družbene posledice, moramo vendar imeti pred očmi primarni in glavni cilj prizadevanj za poživitev dejavnosti v naši delovni organizaciji — z večjim prizadevanjem našega intelektualnega potenciala, z neposrednimi proizvajalci, s tistimi, ki znajo in hočejo misliti in se z novostmi in izboljšavami radi ukvarjajo, doseči boljše gospodarske rezultate.

Tudi letos, kot nekaj let nazaj, inovatorji naše delovne organizacije sodelujejo na zvezni inovacijski razstavi »RADNIČKO ŠTVARALASTVO«, izumov tehničnih napredkov in novosti v Dvorani mladosti na Reki, ki bo od 19. do 28. oktobra. Letos sodelujemo na razstavi z naslednjimi primerki ali eksponati:

1. Vrtalna krona z mehansko vpetimi ploščicami. Avtorji Mlakar, Menart, Kristan in Milanović iz MO. Vrtalna krona ima določene prednosti, saj se pri slučajnem zlomu ploščica enostavno obrne tako, da je zmeraj na stroju in ni zato prikazanega zastoja.

2. Izboljšava ročnega brusilne-

ga stroja. Avtor Franc Langeršek. Z rekonstrukcijo ohišja in priključka za profilne bruse je avtor dosegel trajno vzdržnost ohišja povečano vzdržnost ležajev in osi.

3. Konstrukcija kokil za konti v livarni II. Avtor Cveto Vrečar. Izdelan je novi tip kokile, ki se uporablja z že obstoječo opremo in pripomočki. Dosežena je enostavna montaža, učinkovitejša zasedenost vlečne naprave, zmanjšano onesnaževanje in boljši rezultati.

4. Snemalna naprava za ležaje. Avtorja Hrastnik in Pertinač. S to snemalno napravo sta avtorja dosegla enostavnejše snetje notranjih obročev valjčnih ležajev. Odpade gretje, sekanje in poškodba osi. Prihranek je na času, uporabno pa pri tipskih el. motorjih, posebno pri valjčnicah.

5. Vpenjalo za ročno popravilo kontrol. Avtor Pertinač. Tipi Siemensovih, AEG, R. Končarjevih kontrol smo dosedaj vpenjali v primož, z druge strani pa podložili in tako izvajali popravilo in menjavo sigmentov. Novo izdelano vpenjalo omogoča lažje, var-

neje in v krajšem času opravljenno delo na popravilu.

6. Gorilnik Q300. Avtorji Zagonjšek, Logar in Zihlerl. Gorilnikov je več vrst oz. tipov. Namenjeni so za ogrevanje vseh vrst industrijskih peči, omogočajo popolno izgorevanje mešanega plina propan—butan—zrak ali plinske faze propan—butan in zemeljskega plina in mešanice zemeljskega plina z zrakom.

7. Brusilno vreteno za na horizontalni vrtalni stroj. Avtor Vlado Oblak. Brusni drog daje možnost brušenja na horizontalnem vrtalnem stroju. Brusimo lahko iz vrtine sklopke, razne cilindre in ohišja.

8. Nož za odrezovanje kokil. Avtorji Milanović, Kristan, Menart. Novo izdelani nož z izmenljivo ploščico je oblikovan tako, da prenese velike udarce. Držaji so stalni, ploščice pa se lahko v primeru zloma menjajo.

Poleg navedenih primerkov bomo na razstavi slikovno prikazali tudi nekaj fotografij inovacijskih izdelkov naših inovatorjev in grafični prikaz uspešnosti množične inventivne dejavnosti v naši delovni organizaciji.

Letos si bomo člani društva izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav ogledali zvezno razstavo na Reki v manjšem številu. Nekaj članov bo sodelovalo na razstavi in pogovoru z vodstvom razstave, ki bodo tudi prenesli misli, opažanja in novosti z dosežaj že priznane razstave RAST YU 78.

Sicer pa sem mnenja, da delo ljudi, ki hočejo in znajo misliti in se tudi z novostmi in izboljšavami radi ukvarjajo, še zmeraj ni dovolj cenjeno. Res je, da v naši delovni organizaciji krepko prednjačimo pred ostalimi in smo dosegli dokaj lepe uspehe na področju množične inventivne dejavnosti. Vendar, lahko bi še več. Organiziranost inovacijskih prijav in tudi realizacijo imamo dokaj dobro rešeno. Že tri leta nazaj dosegamo zavidljivo število prijav, letos do meseca septembra pa blizu osemdeset. Temu primerno je seveda gospodarska korist podjetja, odstotek ali koliko naj gre inovatorju, pa še ni dovolj vzpodbudno. Morda bi prav pri nagrajevanju dosegli, ne smemo pozabiti na zakon o zdru-

ženem delu, ki odpira več možnosti nagrajevanja, več prijav, več izboljšav in novosti in seveda ugodnejše nagrade.

Morda za primerjavo. Pri General Motorsu so zelo ekspektivni in hitri. Zelo hitro posegajo po novostih, izumitelje takoj nagrajujejo, ideje uresničijo. Pomoči ne iščejo od zunaj, doma rešujejo probleme s svojimi zaposlenimi delavci. Na sto zaposlenih pride v tem podjetju vsako leto po dvesto prijav.

Tudi v Nemški demokratični republiki je dokaj podobno. Država spodbuja inventivno dejavnost, lani je bilo 26 % izumiteljev, leta 1980 pa predvidevajo kar 40 % vseh v proizvodnji zaposlenih delavcev. Takšno delo, pravičen odnos do delavca, vzpodbujanje in uspešno nagrajevanje so vidni takoj in brez velikih investicij prinašajo občuten prihranek ali obratno dohodek.

Lojze Kersnič je v »Delu«, dne 8. 6. letos objavil v prilogi bralcev zanimiv članek: »Dve leti inovacij, čedalje manj patentov«, v katerem analizira probleme na področju pospeševanja znanstveno-raziskovalnega dela, kot podlaga za tehnološke inovacije, da bi se čim več ljudi vključevalo v inventivno delo, od drobnih tehničnih izboljšav in racionalizacij do velikih izumov in celovitih tehnologij.

In za zaključek: naloge, ki so bile postavljene svetu tehnoloških inovacij so bile uspešno opravljene, zlasti če se realno upošteva dejstvo, da je časovna razdalja med zamisljo in njeno uresnitvijo pri vsaki, tudi majhni tehnični novosti dolga. Iluzorno bi bilo pričakovati, da se bodo izumi po končanih letih inovacij množili serijsko ter dali takojšnje rezultate. Dveletna akcija je uspela ter ni zgrešila svojega cilja, vendar pa bo potrebno, da bodo TOZD in ostale delovne organizacije uresničile tudi dolgoročne cilje.

Celoten kompleks tehnoloških inovacij je odvisen od mnogih faktorjev, največ pa od naravnosti samoupravnih organov v organizaciji združenega dela ter vodstva podjetja, ki mora voditi politiko, ki je v skladu s širšimi družbenimi interesi.

Vlado Renčelj

(Nadaljevanje s 4. strani)

Enotna so bila skupna stališča, da je potrebno najprej izdelati novi investicijski program za rekonstrukcijo in izgradnjo valjarne v Batujah z letno zmogljivostjo od 30.000 do 35.000 ton. Investicijski program je izdelala inženiring delovna organizacija SMELT iz Ljubljane, s katero v raznih oblikah že dalj časa sodelujemo. Ta elaborat je bil gotov v poletju letošnjega leta. Osnovni koncept izgradnje male valjarne je v dopolnitvi proizvodnega programa z Železarno Štore, tako da bi v Batujah proizvajali predvsem drobni asortiman v razponu od 6 do 16 mm okroglih presekov ter ustreznih drugih profilov, od ploščatih do raznih specialnih, kot so to kotniki in drugi profili. Za preučitev investicijskega programa je bila imenovana v SOZD Slovenskih železarn posebna strokovna komisija po ustaljenem postopku za presojo investicijskih programov, ki bo pregledala vse podrobnosti od tehnično-tehnoloških do finančnih, ekonomskih in rentabilnostnih.

Vzporedno z obdelavo investicijskega programa tečejo priprave na izdelavi elaborata o upravičenosti združitve med Železarno Štore in TPO Batuje, ki mora vsakemu delavcu v obeh delovnih organizacijah dati jasen odgovor na vprašanje, kje vidita obe delovni organizaciji prednosti take združitve in skupnega nadaljnega razvoja.

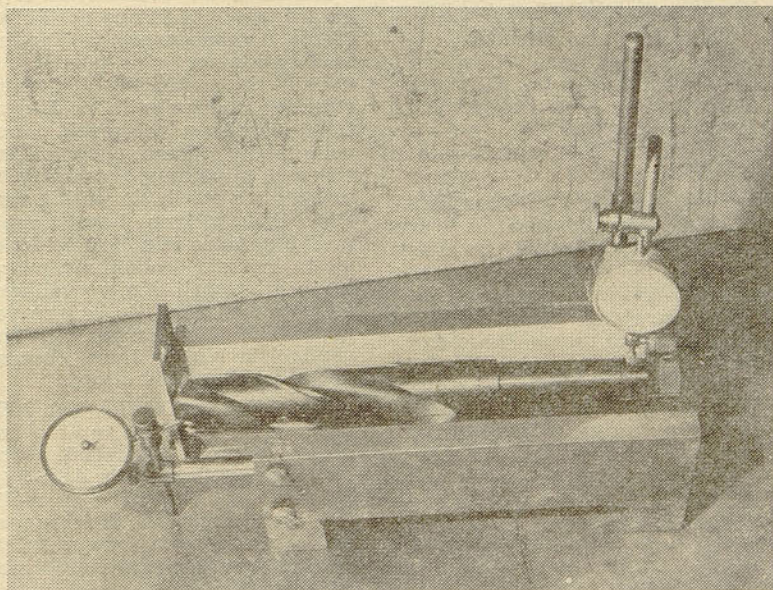
Računamo, da bo elaborat gotov do konca oktobra tega leta, zato pričakujemo v mesecu novembru razgibano dejavnost z razpravami v samoupravnih organih in v samoupravnih delovnih skupinah v obeh kolektivih o tej združitvi. V mesecu decembru bi se morali odločiti na referendumih o integraciji, če želimo, da se z novim letom 1979 TPO Batuje vključi kot nova temeljna organizacija združenega dela v delovno organizacijo Železarna Štore.

Kot rečeno, bomo v naslednjih tednih letošnjega leta podrobneje spoznavali novo delovno organizacijo, s katero smo doslej le malo sodelovali. Ni pomembno samo to, da dobiva razvoj Batuj širšo družbeno podporo v Sloveniji, saj so razumljiva prizadevanja po industrijskem razvoju obmejnega območja z Italijo, ki dobiva po znanih »Osimskih sporazumih« med obema državama še posebno mesto. Še posebej pomembna je ugotovitev, da vidi svoj interes s tem obmejnem področjem tudi Železarna Štore, tako v pospešenem gospodarskem sodelovanju z Italijo v maloobmejnem prometu, kakor tudi v sami dopolnitvi proizvodnih programov na področju valjarniške in ostale proizvodnje. Pričakujemo lahko, da bo prihodnja delitev programa prinesla tudi izboljšave v produktivnosti dela naših valjarn zaradi potrebnega manjšega števila menjav programov valjanja.

Posebej velja poudariti, da investicijska izgradnja v Batujah v novo valjarno, ki bo zahtevala znatna finančna sredstva, ne bo šla na račun izvajanja programov našega razvoja v Štoreh, pa tudi finančno pokritje bomo morali zagotoviti brez naše neposredne finančne udeležbe z združevanjem sredstev poslovnih partnerjev, ki so zainteresirani na tej blagovni proizvodnji, kakor tudi z najetjem bančnih in komercialnih kreditov.

Oblika združevanja s TPO Batuje je za Železarno Štore prav gotovo prva in neka novost z oblikovanjem nove temeljne organizacije na dislocirani lokaciji. Zavedati pa se moramo, da bo v našem nadaljnjem dinamičnem razvoju prav gotovo še več takih oblik z našim sodelovanjem na drugih področjih, kjer so za to dobri pogoji. Gledano dolgoročno, imamo v Štoreh tudi določene omejitvene faktorje, tako glede prostora, delovne sile in drugih pogojev široke investicijske izgradnje.

Dušan Burnik

Naprava za kontrolo spiralnih svedrov. Avtorja: Omerzu Mihael, Milanović Slobodan

**PREDSTAVLJAMO
VAM DELEGATA ZA
IX. KONGRES ZVEZE
SINDIKATOV SLOVENIJE**

Slovenski in Zvezni kongres Zveze sindikatov sta pred durmi. Ta čas tečejo javne razprave o kongresnih dokumentih v osnovnih organizacijah sindikata. Tudi delegati se pripravljajo na razprave na kongresih kar vse po svoje dokazuje, da so bili dokumenti dobro sprejeti v javni razpravi.

V dneh od 24. do 25. oktobra 1978 bodo naše oči uprte v Maribor, kjer bo IX. kongres Zveze sindikatov Slovenije. Med delegati iz vseh krajev Slovenije bo tudi član naše delovne organizacije tovariš Zibret Anton.

Tovariš Zibret se je rodil 5. 1. 1929 v Celju. Po izučitvi za kovača se je leta 1954 zaposlil v železarni Štore. Trenutno je zaposlen v mehanični delavnici na delovnem mestu skupinovodje.

S svojim delom v organih sindikata je pridobil zaupanje delavcev saj je bil dve mandatni dobi predsednik Osnovne organizacije sindikata TOZD ViT. Prav tako je tovariš Tone že drugo mandatno dobo član sveta Konferen-

Zibret Anton: Biti delegat je odgovorna naloga

ce OOS železarne Štore, na zadnji volilni konferenci pa je bil izvoljen za podpredsednika sveta Konference OOS železarne Štore.

Ob svojem aktivnem delu v sindikatu pa je deloval tudi v samoupravnih organih, kot član delavskega sveta, član delegacije za zbor združenega dela in pa v organih ZK kot član sekretariata in raznih komisij.

Svojo aktivnost pa izkazuje tudi v krajevni skupnosti in je trenutno podpredsednik izvršnega odbora krajevnih konferenc SZDL Štore.

Na vprašanje kako se počuti kot delegat za republiški kongres je dejal, da je to zanj velika čast, po drugi strani pa še večja odgovornost in dolžnost do članstva, ki mu je zaupalo tako odgovorno nalogo.

V delo IX. kongresa se bo vključil v razpravo o delitvi dohodka in osebnega dohodka v komisiji za družbeno-ekonomske odnose.

Vsi, ki delamo z njim in ga poznamo vemo, da bo tovariš Tone tudi to zaupano mu nalogo uspešno opravil kot vse do sedaj.

Čas hiti nenehno naprej. V jeklarni II se počasi nazirajo temelji elektro obločne peči s stikalnišcem 35 kV, medtem ko v naslednjih dneh, to je 9. 10. 1978 dalje prične Ingrad z deli na elektro obločni peči, ter RTP na Lipi. Dela na samem temelju so potekala zelo hitro po terminskem planu, ki je bil izdelan z datumom poizkusnega obratovanja 1. marec 1979, vendar pa se je ustavilo pri denarju. Navkljub temu, da so bila zagotovljena sredstva za EOP-2 in da je to prioriteta investicija, so bila lastna sredstva porabljena za začetek izgradnje »žarilnice« in zato se ta sredstva počasi vračajo, da bi jih lahko uporabili za EOP-2.

V teh dneh izvlačijo s pomočjo žerjavov v jeklarni II in jeklarjev zagatnice in zasipujejo temelj. V tednu med 9. in 14. X. bodo izdelani opaži in zabetonirano do kote tal v jeklarni. Vzporedno pa se bosta delala objekta stikalnišča 35 kV s trafo postajo 5 kV/0,5; 0,4 kV ter elektro objekt ob peči. Vsa omenjena dela v jeklarni s tlaki bodo predvidoma dokončana do konca meseca decembra 1978.

Na RTP na Lipi se bodo pričela dela po zagotovitvi garancije plačila, vendar pa bi morala dela steči čim prej, dokler so še ugodne vremenske razmere, ker v slabem vremenu je nemogoče izdelovati nasip, bliža pa se tudi zima, ki nam lahko s svojo muhavostjo prekriža načrte.

Uvozni del opreme je že pripravljen za transport, vendar se morajo urediti formalnosti.

Domači del opreme peči je v zakasnitvi, omenjena oprema bi morala biti v železarni že v mesecu oktobru 1978. Nastopile so težave z izdelavo omenjenega

dela opreme, ker železarne niso pravočasno dobavile pločevine za izdelavo konstrukcije peči; zakasnitve so približno en kvartal. Na zadnjem sestanku v Metalni 3. 10. 1978 smo se dogovorili, da se dela na naši opremi čimprej prične in da je rok začetka montaže januar 1979 in mi od njega ne odstopamo.

Livni žerjav bo narejen po planu, tako zagotavljajo v Metalni, ravno tako 35/16 t. Ostala oprema, ki je naročena pri Metalni, bo dobavljena v prvih mesecih prihodnjega leta.

Druga faza odpraševalne naprave je v izdelavi in bo montaža v naslednjem letu, tako da bi ob startu peči bila odpraševalna naprava tudi pripravljena.

Oprema za TP Jeklarno in stikalnišče je naročena, nekaj že dobavljene, tako da tukaj ni zastojev, čakamo smo na montažno pogodbo, ki je v izdelavi.

RTP — Lipa; plato se mora začeti delati v naslednjih dneh, portali so v izdelavi, transformatorji bodo kmalu gotovi, večji del opreme je že dobavljen, manjka nam montažna pogodba, ki je v izdelavi.

Daljnovid Podlog—Štore je v zakasnitvi, ker omenjeni program še nima rešenega financiranja, vendar dela na posameznih fazah izdelave stebrov tečejo naprej in po zagotovitvah, bi moral biti daljnovid končan v meseru aprilu 1979.

Aneks ob jeklarni naj bi se gradil v prihodnjem letu, če bomo imeli dovolj lastnih sredstev. V ta namen smo poizkušali naročiti zakladalno vozilo za kovinske in nekovinske dodatke pri Litostroju, vendar ta nima razumevanja za vnašanje novitet v svoj proizvodni program.

Sedaj iščemo uvozno dovoljenje in bomo zakladalni stroj kupili naslednje leto, ker je neprimerno dodajati v obe peči kovinske in nekovinske dodatke ročno, ker s tem rabimo večje število zaposlenih.

Finančna plat izgradnje EOP-2

Po investicijskem programu je bila predvidena vrednost iz leta 1976 177.700.000 din, vendar pa ugotavljamo, da se bo vrednost povečala na 198.387.000 din.

Vzroki za podražitve so kljub predvideni vrednosti 22.500.000 za podražitve v naslednjem:

— gradbena dela so bila predvidena 10.050.000 din in bodo po pogodbah znašala 29.287.000 din

— uvozna oprema: predvidena vrednost s carino 36.500.000 din in znaša po kursih, po katerih so bili odpri akreditivi in carina 46.245.000 din

— poleg predvidene opreme v investicijskem programu pa smo dodatno morali naročiti žerjav 35/16 Mp v vrednosti 9.977.400 transformator z opremo v vrednosti 5.425.000, ki sta nujni investiciji, da bo delo EOP-2 in s tem jeklarna nemoteno potekalo.

Za del podražitev so najeti komercialni krediti v višini 10.413.000 din, medtem ko bomo morali ostalo pokrivati sami z lastnimi sredstvi, predvsem pokrivanje tečajne razlike SFr po petletni pogodbi o najetju inozemskega kredita, tako da bo ta del podražitev razdeljen na petletno odplačilo.

Po vseh teh ugotovitvah lahko sklepamo, da bi se lahko poizkusili na EOP-2 pričeli v drugem trimesečju leta 1979.

Bračun Peter, dipl. met. ing.

Redna letna zbirka Prešernove družbe 1978

Člani-naročniki bodo letos prejeli naslednji knjižni dar:

PREŠERNOV KOLEDAR 1979, bo kot osrednja knjiga zbirke letos še posebno zanimiv. V njem bodo poleg proze in poezije sodobnih slovenskih avtorjev tudi razprave o dogajanjih po I. svetovni vojni, pa prispevek o novem mednarodnem ekonomskem sistemu, o pojavu evrokomunizma, zapis o starih slovenskih mestih, informativno bogati zapis pred olimpiado leta 1980 v Moskvi, pa še vrsta drobnih zanimivosti in informacij. Knjigo velikega formata bodo krasile barvne reprodukcije slik znamenitega impresionista Matije Jame, obsegala pa bo okrog 200 strani.

Boris Režek: CESTA NA MEJO, roman. — Sočno in živo napisana pripoved o koroških gruntnarjih, njihovih hlapcih, deklah in dninarjih, ki oblikujejo in maliciozno ljudi, tragična podoba razmer v predvojnem času, v kateri pa ob koncu le zaslutimo obljubo človeško boljših dni.

Miško Kranjec: ČARNI NASMEH, dve povesti. — Ob 70-letnici našega velikega pisatelja smo

v zbirko uvrstili dvojce njegovih pripovednih biserov: »Čarni nasmeš« in »Pot med blažene«. Obe lirsko otožni povesti bosta nedvomno ganili srce vsakega od bralcev.

Miran Ogrin: VZHODNI VETER, potopis. — Naš znani potopnik je podnaslovil svojo pripoved: od Urala do Kitajske in do arabskih pustinj, v njegovih zapisih pa zaživi pred nami tisti

Draga Černelč s sodelavci: ALERGIJA, zdravstveni priročnik. — O alergiji, njenih vzrokih, posledicah in še zlasti o načinih zdravljenja vemo vse premalo, zato bo knjiga gotovo dobrodošla marsikomu in ne samo bolnikom.

Člani, ki so poravnali naročnino do 30. junija letos, bodo prejeli še nagradno knjigo:

Alan White: PODNEBJE UPORA, roman. — Delo obravnava značilen primer nastanka in delovanja vele mestne gverile na vročih tleh Ria de Janeiro. Prodorno in pisateljsko slikovito opisuje razmere v senci kapitalistične strahovlade, kakršna je značilna za mnoge dežele Južne Amerike, in vzroke, ki privedejo osrednje junake zgodbe do oboroženega upora z njegovimi tragičnimi posledicami.

Omenjeno knjigo lahko prejmejo tudi tisti naročniki, ki so se naročili na zbirko po 30. juniju, le da bodo morali ti doplačati zanj 50 dinarjev (broširana) oziroma 65 dinarjev (vezana).

Vse knjige bodo člani-naročniki prejeli v drugi polovici novembra.

svet, ki je od nekdaj buril domišljijo Evropejcev in ki nas še danes privlači s svojo tako drugačno, bogato raznolikostjo, skrivnostmi, posebnostmi in lepotami.

NAŠ PROSTI ČAS

V naši družbi je prišlo s prehodom na 42-urni delavnik do razdelitve delavnega dne na grobo rečeno, tri tretjine. V prvi tretjini dneva smo osem ur na delovnem mestu. V drugi tretjini dneva pa se pojavlja tako imenovani prosti čas, ki traja vse do zadnje tretjine dneva, ko spimo. Torej okoli osem ur ostaja navadno delovnemu človeku, da se posveti dejavnostim, kjer je v veliki meri možna lastna izbira. Če k tej tretjini dneva prištejemo še dela proste dneve in dopust, lahko zaključimo, da prosti čas zavzema več kot tretjino življenja delovnega človeka.

Če se sedaj vprašamo, kaj delamo v prostem času, bo morda kdo med nami hitro odgovoril, da nima prostega časa, oziroma, da ga ima zelo malo. Res, večino po delu v tovarni čaka še delo na zemlji, pri gradnji nove hiše, ali v gospodinjstvu, ki vzame precej časa predvsem zaposlenim ženam. Vendar kljub temu ostaja vsakemu še kar precej časa za dejavnosti, ki so neobvezne in svobodne.

Zanima nas, kako ljudje izkoriščajo prosti čas. Odgovor na to vprašanje bomo iskali v raziskavi o procesih komuniciranja in odločanja v družbeni skupnosti, ki je bila izvedena v občini Celje in tudi v naši delovni organizaciji v decembru 1976. V tej raziskavi smo na vprašanje o tem, katerim dejavnostim posvečajo anketiranci največ prostega časa, dobili naslednjo skalo odgovorov. Največ anketiranih (85,7 odstotka) v prostem času gleda televizijo; 68,9 % jih prosti čas preživlja v krogu družine — igranje z otroki, pogovori itd. V prostem času se jih 65,6 % izobražuje, bere knjige in podobno, 63,6 odstotka jih hodi na sprehode izlete in rekreacijo. Približno enak odstotek hodi na obiske k sosedom, znancem in prijateljem (57,8 %) in se udeležuje raznih kulturnih prireditev, kot so kipo, gledališče in koncerti. (57,6). Najmanj med njimi 23 % se sestaja s prijatelji v javnih lokalih in obiskuje razne zabavne prireditve (ples, disco klubi, veselice) (22,8 %).

Iz te ankete lahko sklepamo, da televizija zapolnjuje največ prostega časa, kar samo potrjuje, da je televizija prišla skoraj v vsak dom in da v veliki meri odpušča ljudi od drugih dejavnosti. Če hočemo to problematiko zajeti širše, lahko iz ankete ugotovimo, da so dejavnosti, ki se odvijajo v okviru doma, med štirimi stenami najbolj zastopane pri anketirancih, in da na račun teh dejavnosti zanemarjajo stike z drugimi ljudmi.

Do te ugotovitve, ki nam jo je posredovala ta raziskava, lahko pride tudi vsak sam na podlagi svoje življenjske izkušnje. Starejši se bodo še spomnili, kako so preživljali skupaj v dobri družbi mnogo prijetnih uric, sedaj pa le redko kdaj preživijo kakšen večer v družbi prijateljev brez televizije. Mlajši bodo vedeli povedati, kakšen dolgčas vlada vsepovsod. Zelo ilustrativen in po-

gost primer je, da se najbližji sosedje v blokih med sabo sploh ne poznajo. Vzrokov za takšno stanje je najbrž več, najširši vzrok pa je po našem velika sprememba v načinu življenja. Dirka za boljšim standardom, za materialnimi dobrinami je prinesla spremembo tudi v same medčloveške odnose.

Tako se kar težko odločimo, da bomo svoj »dragoceni čas« razmetavali za stvari, ki nam ne prinašajo kakšne materialne koristi. Na primer, kar težko se bomo odločili za obisk prijatelja ali sorodnika, če se nam ob istem času ponuja priložnost, da kaj naredimo za svojo materialno korist. Tako začnejo stiki z drugi-

mi ljudmi vedno bolj zamirati — buljenje v televizor in zapiranje med štiri stene postaja tako vedno bolj navada večine ljudi.

Posledice takšnega stanja pa niso vidne v medčloveških odnosih, ampak tudi v kulturnem, družbenopolitičnem in športnem življenju posameznih krajev. Tako ni redek primer, da se težko dobijo že gledalci za posamezno prireditev, kaj šele, da bi dobili ljudi, ki so pripravljeni na določenem področju v svojem prostem času aktivno delati. Tako se pojavlja v nekaterih krajih pravo mrtvilo na mnogih področjih družbenega in družabnega življenja. Prebivalci tega kraja to kmalu občutijo kot dolgčas v lastnem

kraju. Tisti, ki imajo možnost, se gredo zabavati v druge kraje, ostali pa preživljajo večere pred televizijo ali morda v kakšni gostilni. Vsi skupaj pa samo nergajo čez dolgčas, ne da bi sami storili kaj, da bi se takšno stanje spremenilo. Tako čakajo, da bo kdo drug storil kaj namesto njih, da bi se razmere izboljšale.

Torej od vsakega posameznika je odvisno, ali bo svoj prosti čas preživel na način, ki mu bo v veselje in zadovoljstvo. Vsak sam bo moral spoznati, da mu takšno preživljanje prostega časa, kot je danes močno prisotno, ne prinaša zadovoljstva, zato se bo moral sam potruditi, da bo to stanje spremenil.

P. O.

Nova plinsko - energetska postaja

V plinskem gospodarstvu poznamo skupine kurilnih plinov, znotraj katerih so kurilni plini izmenljivi. To pomeni, da porabnik ne zazna prehoda z osnovnega plina na plin zamenjevalec.

S pristopom Železarne Štore k sporazumu o izgradnji plinovodnega omrežja Slovenije za transport zemeljskega plina iz Sovjetske zveze, smo morali pri odločitvi, v kakšni obliki bomo uporabljali zemeljski plin, upoštevati pogoje izmenljivosti kurilnih plinov.

Kot najugodnejša varianta se je nudila naslednja kombinacija kurilnih plinov: osnovni kurilni plin = zemeljski plin + zrak s 6.050 kcal/m³, plin zamenjevalec = propan—butan—zrak z 8.000 kcal/m³.

V letu 1977 so se pričela pripravljala dela in naročilo uvozne opreme, v letu 1978 pa se je pričela gradnja nove mešalne postaje, ki pa smo jo poimenovali Plinsko-energetska postaja (PEP), po domače tudi Pepi.

Pomladanski meseci so pomenili začetek gradnje s kratkim predvidenim rokom gradnje, saj je bil sprva napovedan pričetek uporabe zemeljskega plina že okrog 20. julija. Na našo srečo tudi Francozom — izvajalcem glavnega plinovoda, ni šlo vse tako izpod rok kot so planirali. V začetku avgusta je bil znan nov termin to je sredina septembra.

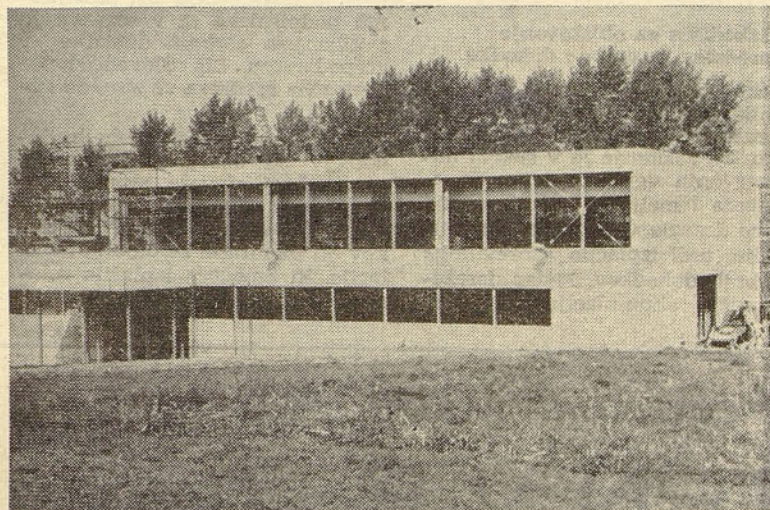
Izvajalci del na PEP so »tekmovali« kdo bo bolj prekorachil obljubljene, dogovorjene in podpisane roke za posamezne faze gradnje. Tu in tam smo nekaterim izvajalcem pri tem pomagali z zavlačevanjem podpisovanja pogodb.

19. septembra 1978 smo pričeli uporabljati zemeljski plin s pomočjo še nedograjene (gradbeno in obrtniško) PEP. Dokončno stanje je imela le linija za proizvodnjo kurilnega plina zemeljski plin — zrak (ZPZ).

Zemeljski plin vstopa v PEP s tlakom 3,2 bar po predhodni redukciji tlaka v merilno-regulacijski postaji. Takoj po vstopu v PEP se zemeljski plin očisti (prah) in ogreje na 10—20° C, ker se zaradi zmanjšanja tlaka preveč ohladi (nevarnost zamrzitve!). Temu sledi fina redukcija tlaka od 3,2 bar na 2,1 bar (brez

nihanj). S tem tlakom vstopa ZP v mešalnik, v katerih se ZP meša z zrakom v stalnem razmerju. Iz mešalnikov dobimo že kurilni plin ZPZ, ki zapihuje PEP po plinovodu Ø 800 in struji dalje k porabnikom. Vzporedno s Ø 800

stavljeno vrednost porabe ZP, glede na zahteve nadzornega centra porabe ZP. Ker imamo možnost nadomestiti ZP s propan—butanom, bomo imeli v takem primeru tudi ugodnejšo tarifo.

poteka tudi plinovod, po katerem bo dobivala livarna II čisti ZP, ki bo nadomestil propan—butan v jeklenkah pri MEC-IND strojih.

Podobno kot pri električni energiji že sedaj, bo pri ZP v drugem polletju 1979 postala zelo draga poraba energije v času konice. Zato ima linija za ZPZ že vgrajeno omejevalno pripravo porabe ZP, ki bo dovoljevala porabo ZP le v pasu, torej brez konic.

Dispečer plina bo tudi še naknadno moral spreminjati na-

Tudi za oskrbo naselja Lipa smo že pripravili priključek. Iniciativo za položitev plinovoda na Lipo pa mora prevzeti krajevna skupnost.

Na koncu je treba še povedati investicijsko vrednost PEP: 15 milijonov din (novih). K temu je treba dodati še 3 milijone din za povezavo na obstoječi plinski sistem. Kar precejšnja številka za, le na prvi pogled, »neproizvodno« investicijo. Dejansko pa pomeni PEP sigurno oskrbo proizvodnih obratov s plinsko energijo.

Dipl. ing. Viktor Logar

*Sadovi blaginje zrastejo
iz semena varčevanja*

Svetovni dan varčevanja 31. X.

SOLIDARNOST PRI DELITVI SREDSTEV ZA OSEBNE DOHODKE V ŽELEZARNI ŠTORE

V okviru priprav za 9. kongres Zveze sindikatov Slovenije je organiziral Medobčinski svet ZSS za celjsko območje javno razpravo »Samoupravno sporazumevanje o delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo«. Razprave so bile usmerjene. V Železarni Štore smo pripravili razpravo na temo Solidarnost pri delitvi sredstev za osebne dohodke v Železarni Štore.

S tem prispevkom želimo prikazati, kako je v samoupravnih aktih urejena in kako se praktično izvaja solidarnost pri delitvi sredstev za osebne dohodke med delavci različnih temeljnih organizacij, združenih v delovno organizacijo.

Da bi lahko bolj razumeli, na kakšnih osnovah temelji medsebojna solidarnost pri izvajanju politike delitve osebnih dohodkov, je potrebno, da se v grobih obrisih seznanimo z osnovnimi izhodišči pri razporejanju čistega dohodka oziroma oblikovanja sredstev za osebne dohodke temeljne organizacije.

Izhodišča za oblikovanje sredstev za osebne dohodke

Sredstva za osebne dohodke oblikujejo temeljne organizacije v razmerju z doseženo akumulacijo. To razmerje je v sistem nagrajevanja vgrajeno tako, da omogoča temeljnim organizacijam, ki so dosegle »normalno« akumulacijo, tudi izplačilo »normalnih« osebnih dohodkov, kadar dosežejo višjo akumulacijo od »nor-

malne«, lahko izplačajo za osebne dohodke več, kadar je ne dosežejo, pa morajo nivo osebnih dohodkov znižati. Lestvica povečanja ali zmanjšanja normalnih osebnih dohodkov je glede na indeks doseganja normalne stopnje akumulacije močno regresivna. Tako se na primer pri doseganju stopnje akumulacije, če je višja ali nižja od »normalne« za 20 %, normalna sredstva za osebne dohodke povečajo ali zmanjšajo za 7,4 %.

Takšno odvisnost oblikovanja sredstev za osebne dohodke od doseganja normalne akumulacije imamo vgrajeno v samoupravnem sporazumu grupacije.

Poleg tega imamo v tem samoupravnem sporazumu opredeljene tudi normalne vrednosti za kategorije:

stopnja akumulacije (določena je na osnovi povprečne akumulativnosti panoge v obdobju petih let — na primer: za črno metalurgijo 7 %, za predelavo kovin 10 % itd.). **normalni osebni dohodek** (določeno je glede na zahtevnost in pogoje dela pri posameznih podpisnicah in v sorazmerju z gibanjem osebnih dohodkov v gospodarstvu SR Slovenije) ter **normalna sredstva za skupno porabo**.

Takšna odvisnost osebnih dohodkov od doseganja normalne (povprečne) stopnje akumulacije se nam zdi veliko bolj sprejemljiva, kot odvisnost osebnih dohodkov od planirane stopnje akumulacije, ki omogoča izplačilo relativno visokih osebnih dohodkov

tudi pri doseganju slabših poslovnih rezultatov, če so iz takšnih ali drugačnih razlogov tako planirani.

Osnove za izvajanje solidarnosti med temeljnimi organizacijami

Temeljne organizacije, združene v delovno organizacijo Železarno Štore, so po dejavnosti, tehnični opremljenosti in drugih pogojih za pridobivanje dohodka dokaj različne. Če k temu prištejemo še tržne pogoje, ki so zdaj za eno, zdaj za drugo dejavnost ugodni (ali neugodni) ter interne odnose pri razporejanju dohodka, ki tudi še niso v vseh primerih popolno urejeni, je razvijanje medsebojne solidarnosti ne samo socialna, ampak tudi ekonomska nujnost.

S samoupravnim sporazumom o skupnih osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke imamo solidarnost med temeljnimi organizacijami urejeno z dveh vidikov.

1. Po samoupravnem sporazumu grupacije je vsaka temeljna organizacija dolžna, da ustvari določeno akumulacijo. Delavci temeljnih organizacij pa se z vsakoletnim gospodarskim načrtom lahko dogovorijo, da se glede na konkretne pogoje pridobivanja dohodka za posamezne temeljne organizacije šteje, da je dosegla normalni uspeh pri nižji stopnji akumulacije, vendar morajo v tem primeru ostale temeljne organizacije (vse ali posamezne)

ustvariti ustrezno višjo akumulacijo in se pri njih to šteje za normalni poslovni uspeh. Temeljna organizacija, ki se ji za posamezno leto zniža normalna stopnja akumulacije, mora to razliko nadomestiti v naslednjih letih.

2. Drug vidik solidarnosti nastopa v primerih, ko ustvarjena sredstva za osebne dohodke ne zadoščajo za izplačilo 85 % normalnih osebnih dohodkov po samoupravnem sporazumu grupacije. V tem primeru zagotavljajo temeljne organizacije druga drugi izplačilo najmanj 85 % normalnih osebnih dohodkov, če je slab poslovni uspeh prizadete temeljne organizacije posledica objektivnih razlogov. V kolikor ostale temeljne organizacije niso ustvarile dovolj sredstev za osebne dohodke, ali če slab poslovni uspeh prizadete temeljne organizacije ni posledica objektivnih težav pri poslovanju in tako ni možno kriti razlike do zajamčenih 85 % normalnih osebnih dohodkov, razporedi temeljna organizacija vsa v mejah zakona razpoložljiva sredstva nižja od zajamčenih osebnih dohodkov, se razlika do zajamčenih osebnih dohodkov zagotovi iz virov in pod pogoji, ki jih določa zakon.

Pri tako opredeljeni solidarnosti velja omeniti, da se solidarnost v prvem in drugem primeru, razen v primerih, ko gre za zagotovitev zajamčenih osebnih dohodkov, izvaja v mejah dogovorjenih osebnih dohodkov po samoupravnem sporazumu grupacije in ne na račun dogovorjene aku-

Pričevanje iz NOB

TRN V PETI

Takega so potem brez soli in zabele natepavali še nekaj časa, preden so lahko zapustili taborišče na Mašunu. Za poslastek pa sta jim meso prispevali dve srni, ki ju je z enim strelom podrl o-strostrelec Vuje.

Ta strel pa je imel še drugačne posledice. Prav v bližini je namreč bila v neki baraki komanda mesta Ilirska Bistrica, ki se je prav tako zatekla na Mašun pred nemško ofenzivo. Postala je pozorna ob strelu v svoji neposredni bližini in je v tisto smer poslala izvidniško patroljo, ki se je srečala s stražami Stevove oziroma Bliskove skupine. Tako so se oboji kmalu seznanili med seboj, se obiskovali in sproti seznanjali s položajem, izmenjavali izkušnje, hrano in cigarete. Pičila menjava je bila le s hrano — nekaj pesti moke za nekaj krompirjev.

Tako so tekli dnevi. Nemško-četniška ofenziva kar ni hotela pojenjati. Borci so postali živčni, nervozni, dušila jih je negotovost, nedejavnost jih je potiskala ob tla. Neposrednega spopada s sovražnikom se sicer niso bali, ker ni nič kazalo, da bodo prišli preiskovat gozd, pač pa bi jih slučajno lahko »odkrila« katera od

številnih topovskih granat ali velikih min, ki so po ves dan s svojimi eksplozijami parale vso okolico. Nemci so to počeli zato, ker so že ugotovili, da so se jim enote IX. korpusa izmuznile iz obroča in so prebile čez snežniško pogorje na Notranjsko in proti Dolenjski. To je bilo seveda zanje grda vojaška polomija. Spet ni bilo nič s tako skrbno načrtovanim in pripravljenim uničenjem partizanstva na Primorskem. Vsi besni so zato ukinili blokado Snežnika in Javornikov ter zbrali vse enote in se odpravili na zasledovanje korpusnih enot proti Dolenjski. Pot proti Brkinom je bila zdaj prosta.

Borci Bliskove skupine so kar oživel. Nestrpno so se pripravljali na težavni pohod. V taborišču VDV so začasno pustili samo radiotelegrafista Jožeta in Ančko — za vsak primer, če bi se morala le še kje srečati s sovražnikom, ker bi jim tedaj radijska aparatura bila v veliko breme in v nevarnosti, da jo izgubijo. No, pa je šlo vse po sreči in že čez nekaj dni so tudi njih in aparaturo spravili v Brkine.

Tako so se torej naši borci po treh tednih neprostoVOLjnega u-

jetništva v snegu na Mašunu nekoga dne proti večeru le odpravili v Brkiné. Treba je bilo izredne previdnosti, ker so bili obveščeni, da vsi Nemci in četniki le niso zapustili pivške kotline in ilirsko-bistriškega območja. Še so imeli posadke po vaseh in vmes so križarile številne in močne patrolje. Po zaslugi borcev-domačinov, ki so tod poznali vsak kamen, vsak grm, vsako ped zemlje, so se srečno izognili vsem nevarnostim in se brez strela prebili čez železniško progo Postojna — Reka, čez cesto in še čez Reko. Glede na svojo nalogo, pa tudi glede na svoje fizično stanje in izčrpanost, ni imelo nobenega smisla, da bi se zapletali v kakšne boje ali spopade, zato so bili na svoji poti res previdni. Tako so se proti poldnevu naslednjega dne v najlepšem soncu pojavili v partizanski vasi Janeževo brdo. Bila je že prava pomlad in tod ni bilo sledu o kakšnem snegu — komaj kje v kakšni senčni kotanji majhna zaplata. Enako bleščeče je bilo tudi razporejanje vaščanov, ko so zagledali svojo vojsko. Svoje stare znance so pristrčno in navdušeno sprejeli, jim najprej ponudili okrepitevne pijače, nato pa jih povabili na izdatno kosilo. Bil je pravi praznik in pripovedovanja kar ni hotelo biti konec. Vaščani so komaj verjeli, da so njihovi stari prijatelji tri tedne preživeli ob samem krompirju sredi zasneženega Mašuna. Bil je za vse pravi praznik, a kaj, ko

je bilo treba naprej, do Suhorja, kamor naj bi prišli še isti večer. Bila je že trda tema, ko so se pojavili v vasi. Nikjer ni bilo več žive duše, le straža vaške zaščite je varovala vas in seveda prva sprejela naše borce. Še nekaj živčava pa je le bilo slišati iz Vovkove gostilne, kjer je nekaj vaščanov s kartanjem preganjalo dolčas in ob tej zabavi skušalo pozabiti na hude čase okoli sebe.

Vsa skupina Stevovih oficirjev in Bliskovih borcev je prav tako zavila v dvorišče, na borjač pred gostilno. Medtem ko je blisk odredil zadolžitev posameznim borcem zaradi dodatnega zavarovanja vasi pred morebitnim sovražnim presenečenjem, so se že odprla gostilniška vrata in v njihovi luči so se pojavili nekateri Suhorci. Kmalu so spoznali Bliska in še nekatere druge stare znanke med borci, pa se je začelo veselo pozdravljanje. Glas o njihovem prihodu se je naglo raznesel po vasi in na dvorišče so začeli prihajati še drugi vaščani. Borci so se zgnetli za mize v gostilni ali pa so stali naokoli in se z vaščani pogovarjali, kako so eni in drugi prestali nemško-četniško ofenzivo. Suhorci so pripovedovali, kako so jih Nemci in četniki strahovali in zahtevali, da jim morajo na vsak način pokazati skrivališča partizanov. Pri tem so jih tudi pretepali in jim grozili s smrtjo.

Ob svojem odhodu so vas tudi pošteno oropali. Pobrli so pred-

mulacije poslovno bolj uspešnih temeljnih organizacij.

Do dejanskega prelivanja (pokrivanja) sredstev za osebne dohodke pride samo v primerih, ko posamezna temeljna organizacija zaključí poslovno leto z izgubo in ostale temeljne organizacije to izgubo pokrijejo. V vseh drugih primerih solidarnosti gre za zmanjševanje razlik pri osebnih dohodkih ter za skrb, da seštevek izplačanih osebnih dohodkov vseh temeljnih organizacij ne bi presegel po samoupravnem sporazumu grupacije dovoljenih osebnih dohodkov.

Uresničevanje solidarnosti med temeljnimi organizacijami

Solidarnost med temeljnimi organizacijami, kakor je opredeljena v prejšnjem poglavju, se uresničuje tudi v praksi. Prvi vidik solidarnosti je upoštevan pri gospodarskem načrtu, ko je za posamezne temeljne organizacije dogovorjena nižja, za druge pa višja stopnja akumulacije in se tako opredeljene stopnje štejejo kot podlaga za ugotavljanje poslovnega uspeha posameznih temeljnih organizacij.

Drug vidik solidarnosti je tudi že upoštevan, sicer pri začasnem obračunu med letom, ko je bil temeljnim organizacijam, ki so polletno obdobje zaradi začetnih težav pri uvajanju nove proizvodnje (tovarna traktorjev) zaključile z izgubo, izplačan osebni dohodek, ki presega ustvarjena sredstva. To prelivanje je bilo izvršeno v okviru dogovorjenih osebnih dohodkov, saj v okviru celotne delovne organizacije nismo prekašali dovoljenih osebnih dohodkov po samoupravnem sporazumu grupacije.

Solidarnost, ki se pojavlja v neposrednih odnosih med delavci

To obliko solidarnosti imajo uveljavljeno predvsem pri sredstvih skupne porabe (regres za letni dopust, druge oblike solidarnosti). Pri delitvi sredstev za osebne dohodke imamo vgrajeno načelo, da starejši delavci, ki so zaradi zmanjšane delovne zmoglosti premeščeni na drugo zahtevno delo, obdržijo prejšnjo obračunsko osnovo. Takih primerov je razmeroma malo, saj skoraj vsem delavcem kot invalidom druge kategorije izplačuje razliko med prejšnjim in sedanjim delom socialno zavarovanje.

Drugi oblik neposredne solidarnosti pri delitvi sredstev za osebne dohodke nimamo uveljavljenih. Menimo pa, da smo tu preskromni in da bi kazalo uveljaviti še kakšno dodatno obliko, saj nezmanjšana obračunska osnova še ne zagotavlja enakih osebnih dohodkov kot pred premetitvijo. Razlika nastaja pri manjšem učinku, predvsem pa pri dodatkih za poseben delovni čas (nočni, nedeljski), ki običajno pri premetitvi na lažje delo odpadejo.

Zaključek

Solidarnost med temeljnimi organizacijami tako kot solidarnost v neposrednih odnosih med delavci se v praksi pojavlja. Oblika in obseg solidarnosti sta dokaj različna, prav bi pa bilo, če bi bilo to bolj enotno urejeno, zato bi kazalo v bodočih sindikalnih dokumentih (sindikalni listi) temu problemu posvetiti več pozornosti in se dogovoriti za enotna izhodišča.

Mastnak Olga

Posebnosti nočne vožnje

Poletje se počasi, vendar vztrajno umika jeseni. Dnevi postajajo krajši, noči daljše in več ali manj bomo vsi skupaj od časa do časa pognali svojega železnega konjička tudi ponoči na kakšno pot.

Zato danes posvetimo naše kramljanje posebnostim nočne vožnje. Najprej ugotovimo, da je živčni sistem in celotni organizem pri nočni vožnji dosti bolj obremenjen kot podnevi, razen, če je promet ponoči mirnejši, enakomernejši in tudi manj hiter. Kot druge, je tudi za volanom ponoči zmogljivost organizma zmanjšana, iz lastnih izkušenj pa najbrž vemo, da je najbolj kritični čas med prvo in četrto uro zjutraj. Da bi organizem nadomestil padec zmogljivosti in premagal utrujenost, zahteva od voznika dodatne napore. To še zlasti velja za starejše voznike in voznike z očali. Različna prilagodljivost oči na temo ter hitre spremembe osvetljenosti lahko zmedejo še tako izkušenega voznika.

Dejstva, da se prilagodljivost oči z leti močno zmanjša, da starejši vozniki vidijo v mraku slabše kot mlajši in da je njihov vid manj oster, naj vplivajo na morebitno odločitev, da se tak voznik ne bo podajal na vožnjo ponoči.

Posebna nevarnost nočnih voženj je povečana utrujenost, ki nastopa dosti hitreje in intenzivneje kot podnevi. Posledica utrujenosti je zmanjšana koncentracija voznika, kar nam lahko v danem trenutku prepreči pravočasno in pravilno ukrepanje v smislu reševanja prometnih situacij.

Kljub tem nekaterim ugotovitvam, ki ne govorijo v prid nočnim vožnjam, se jim pač ne bomo odrekli in sploh pa ne, če je ravno nujno ponoči sestí za volan. Zlasti voznik, ki je mlad in čvrstega zdravja, se lahko brez skrbi poda tudi na nočno potovanje, če se zaveda nevarnosti, ki jih nočna vožnja prinaša. Seveda je predpogoj za varno nočno vožnjo 6—8 ur čvrstega spanja pred začetkom daljšega nočnega potovanja. In ko že vozimo, ne vozimo predolgo. Ne sedimo neprekinjeno za volanom več kot 3 ure skupaj, čeprav prometna zakonodaja dovoljuje do 5 ur neprekinjene vožnje. Ugotovili boste sami, kdaj se vas začne lotevati utrujenost. Že prvi znaki utrujenosti vam naj bodo signal, da z vožnjo prekinete. Če ste sicer pred vožnjo dovolj spali, bo zadostovalo nekoliko telovadbe, s katero boste poživili krvni obtok in organizmu povrnilo funkcionalno sposobnost za vožnjo. Če to ne bo zadostovalo, ste potrebni daljšega počitka. Nikar pa si ne delajte utvar, da boste utrujenost pregnali s pokajeno cigareto in popito kavico. Na videz se vam bo sicer zdelo, da vas oboje oživlja, vendar je občutek trenuten in skriva v sebi past, zato pazite, da ji ne nasedete.

Kdorkoli se bo podal na nočno vožnjo, naj se krepko zaveda, da po dolgi dnevni aktivnosti nastopi utrujenost hitreje, kakor pa, če se poda na pot spočit in naspan. Pri tem imam v mislih počitek zunaj avtomobila. Počitek v avtomobilu še zdaleč ni enak počitku v postelji.

vsem živež in pijačo ter odpeljali tudi nekaj živine. K sreči pa niso nikogar odpeljali ali ubili.

Ceprav so Nemci in četniki pošteno oskubili Suhorje in vaščanom prizadejali veliko škodo in strahu v tisti ofenzivi, pa za partizane ni smelo ničesar manjkati. Prav zares so suhorske gospodinjice tisti večer pripravljale premraženim in utrujenim borcem pravo presenečenje. Nekaj okrepčila so se sicer nadejali, nikakor pa ne tako bogate in obilne večerje, kakor je kmalu sledila. In še zalili so jo lahko z vincem, tako da je vsak prišel na svoj račun, kakor že dolgo ne. Celo Samo iz Maribora, ki ni poskusil nobene alkoholne pijače, je dobil mleka, kolikor ga je le mogel popiti. Bojan ga je dražil, naj vendar neha, ker bo sicer osušil vse krave na Suhorju. In še mu je Bojan, ki se je sicer rad šalil z vsakim in z vsem, zaradi pozelelnja po mleku nadel ime dojenček, ki se je Sama nepričakovano hitro prijel. S tem imenom je zaslovel po vseh Brkinih in partizanske mamice so kar tekmovala, katera bo Samu-dojenčku pripravila več in boljše mleka.

Ko so vsi utrujeni povečerjali, bi najraje pospali v gostilni pri Vovku, vendar pa so se zaradi večje varnosti preselili k Vrbičevim na koncu vasi, kjer so se lahko bolj zavarovali pred morebitnim sovražnim presenečenjem.

Hkrati pa so še isto noč začeli razpredati svoje niti in plesti

mrežo v skladu s svojo nalogo, zaradi katere so prišli v Brkine in na Primorsko. Morali so pohiteti, da bi nadoknadili zamujeno, saj so jih Nemci vse predolgo držali obkoljene na Snežniku. Hiteti pa so morali tudi zato, ker so vedeli, da tudi v Brkinih ne bodo imeli miru, da jih sovražnik ne bo pustil pri miru, kakor hitro bo odkril njihovo prisotnost. Zato je načelnik, kapetan Stevo, naglo razposlal vse oficirje na že poprej predvidena in določena mesta južne Primorske, od koder naj bi pošiljali svoja obvestila o gibanju, oborožitvi in morebitnih namenih sovražnika. Na teh mestih so se povezali z lokalnimi obveščevalci na terenu in v morebitnih vojaških partizanskih enotah ter razen tega črpali vsa mogoča obvestila iz vseh razpoložljivih virov. Vsak izmed teh obveščevalnih oficirjev je dobil s seboj dva do tri spremljevalce iz Bliskove skupine VDV, ki so pozneje postali kurirji za zvezo s štabom kapetana Steva v Brkinih, kamor so vse pogosteje začeli prinašati obvestila in poročila o sovražniku. Kolikor pa je fantov iz skupine ostalo nerazporejenih, je Blisk zadržal za varstvo Stevovega štaba, hkrati pa je z njimi pripravljaj in izvajal sabotažne in druge akcije proti sovražniku.

Vse tako formirane skupine obveščevalcev z njihovimi spremljevalci so prevzeli terenci in jih takoj naslednji dan razpeljali na določena mesta, kjer so se takoj

vrgli na delo. Stevo in Blisk pa sta se prav tako takoj lotila še enega nujnega dela — treba je bilo v naglici zgraditi ali kako drugače pripraviti čimbolj zakonspirirane bunkerje in skrivališča, kamor so spravljali radiosprejemnik in oddajnik. Tega je bilo treba nenehno seliti iz vasi v vas, iz skrivališča v skrivališče, ker je bilo pričakovati — in to se je tudi res zgodilo — da bo začel sovražnik takoj zasledovati oddajnik, kakor hitro se bo pojavil njegov signal. Hkrati pa so morali biti ti bunkerji zgrajeni tako, da so lahko služili kot zaklonišče tudi štabu in vsem preostalim borcem iz Bliskove skupine.

Bunkerje so po brkinskih vaseh gradili z vso naglico najbolj zanesljivi borci in nekateri domačini pod neposrednim vodstvom in navodili kapetana Steva in poročnika Bliska, ki sta bila povod zraven. Treba je bilo res pohiteti, ker so radijski oddajnik že prenesli s Snežnika za njimi v Brkine in je že moral tudi oddajati prva poročila. Vzpostavljena zveza z vodstvom osvobodilnega gibanja v osrednji Sloveniji je bila močno odvisna v svojem trajnem in rednem delovanju od tega, kako dobro bo oddajnik skrit in koliko bo lahko gibljiv, prenosil iz kraja v kraj, da bi lahko neovirano in ob vsakem času deloval. To je bila zahtevna naloga, ki jo je skupina uspešno izvedla. Bunkerji so bili kmalu

zgrajeni in tudi zelo dobro zakamuflirani.

V enem takšnih bunkerjev, ki so ga uredili v zapuščeni šupi blizu Vrbičevih na Suhorju, je začel poročnik Blisk s pomočjo svojih borcev izdelovati peklenke stroje iz plastike. Te stroje sta nato kurirki Slava in Breda v kovčkih raznašali v obalna mesta, predvsem v Trst, v Koper in še kam. Slava in Breda sta se Bliskovi oziroma Stevovi skupini pridružili pozneje in postali njeni članici, njeni stalni sodelavki. Izredno pogumni in iznajdljivi sta prenašali te peklenke stroje ter jih v Trstu in drugod izročali raznim sodelavcem, največ pa sta jih tudi sami podtaknili na občutljiva mesta, kjer je bila še posebno prizadeta sovražnikova živa sila, predvsem policijski in gestapovski oficirski kader. Te akcije, ki so Nemcem povzročale veliko škodo in znatne izgube, so silno razbesnele, a tudi prestrašile nemško policijo in gestapovsko poveljstvo, še bolj pa njihove italijanske sluge. Nikjer več se niso počutili varne, saj so jih nenadne eksplozije raznašale celo sredi njihovih štabov, po restavracijah in kantinah, na raznih postajah, na posvetovanjih in zborovanjih. V svojem nemočnem boju so se z vso ihto vrgli na zasledovanje nevidnih in neznanih atentatorjev, za katere so zagotovo vedeli samo to, da pripadajo

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

KOMISIJA ZA GOSPODARJENJE

Predsednik komisije Ivan Kumperger je sklical 9. redno sejo 29. septembra 1978. Na tej seji so obravnavali izvajanje sklepov 8. seje in ugotovili, da so realizirani.

Na znanje so sprejeli poročilo o izvršitvi operativnega plana ter poročilo komercialnega sektorja za mesec avgust, pripombo, da naj temeljne organizacije, ki že imajo izdelane ali so že v izdelavi akcijski programi, s tem delom pohitijo in pristopijo takoj k izvedbenim akcijam. Prav tako je potrebno poživiti prodajo in s tem izboljšati rezultate poslovanja v zadnjem kvartalu, s čimer bi se čimbolj približali planiranemu končnemu rezultatu gospodarskega načrta za leto 1978.

V zvezi z izhodišči za plan 1979 apelira komisija na vse, da po svojih močeh prispevajo k pravočasni izdelavi plana.

Sprejeli so operativni plan za mesec oktober v predloženi obliki, z obveznostjo komercialne, da nadomesti predviden izpad naročil za kokile.

Ob tem komisija tudi zadoljuje delovno skupnost za ekonom. in organizacijo, da zagotovi pomoč pri preverjanju stroškov v temeljni organizaciji Mehanska obdelava in vrednotenju akcijskega programa. Potrdili so predlog obračuna stimulativnih dodatkov za julij in avgust ter predlog izplačila za avgust in september z dopolnitvami.

Komisija je obravnavala analizo izplačanih osebnih dohodkov za mesec avgust. Komisija je tudi obravnavala in odobrila službena potovanja v Bolgarijo, Italijo, ZSSR, Zahodno Nemčijo in v Francijo.

KOMISIJA ZA KADRE IN SPLOSNE ZADEVE

Na tej seji, ki je bila 4. 10. 1978 so ugotovili, da niso vsi sklepi 6. seje realizirani. Obravnavali so predloge prerangiranja delovnih mest v TOZD Energetika, Družbene prehrane in gostinstvo, TOZD Transport, delovne skupnosti za kadre in splosne zadeve. Vse predlagane spremembe je komisija sprejela, pri tem pa je opozorila, da naj vodstva temeljnih organizacij in delovne skupnosti pripravijo v prihodnje predloge za kompleksno rešitev organizacijskih sprememb in ne parcialno, kot se to dogaja sedaj.

V nadaljevanju je komisija obravnavala dodatno usklajevanje rangirnih odnosov za fizična težka dela in naloge v delovni organizaciji in sicer v temeljnih organizacijah Elektroplavž in aglomeracija, jeklarne in valjarne, livarni valjev, kokil in metalurške litine, livarni strojne litine, Transportu in Kontroli kakovosti.

Komisija je obravnavala tudi prošnjo delavcev Martina Zupanca in Srečka Klakočarja za denarno pomoč pri izgradnji vodovoda. Prošnji komisija ni ugodila, vendar se je odločila, da vse tozadevne prošnje odstopi v odločitev delavskemu svetu delovne organizacije.

Obravnavali so tudi sedanje kadrovske stanje komisije in pred-

lagali, da naj TOZD Vzdrževanje čimprej izvoli novega delegata in da naj delavski svet delovne organizacije imenuje novega predsednika komisije.

TOZD MEHANSKA OBDELAVA

Delavski svet se je sestel na 11. redni seji 29. septembra. Na tej seji je obravnaval med drugim:

— predlog o izredno plačanem dopustu za udeležbo tov. Marka Popka na mladinski delovni akciji Samac—Sarajevo v mesecu oktobru in potrdil udeležbo s sklepom, da se v ta namen odobri izredno plačan dopust.

— Antonu Benediktu so odobrili izredno plačan dopust za trimesečni politični seminar v Laškem. Za to odsotnost se mu odobri tudi dodatek za ločeno življenje po veljavnem sporazumu o MRZD.

— V svet glasila »Štorski železar« je imenoval Martina Metličarja.

— Delavski svet je podrobno preučil problematiko o gibanju bolniškega staleža v občini Celje in pri tem izrazili željo, da je potrebno uskladiti akcijo vseh, ki lahko vplivajo na zmanjšanje bolniškega staleža. Ugotovili so, da je v njihovi temeljni organizaciji največ bolniškega staleža registriranega pri delavcih iz drugih republik, ki praviloma zbolijo, kadar gredo na svoje domove in na razne načine kasneje uveljavljajo pravico do bolniškega staleža. Delavski svet meni, da je to najresnejši problem, saj za ostale poškodbe in obolenja, značilna za njihovo vrsto proizvodnje, bistveno ne vplivata na visok odstotek bolniškega staleža.

— Obravnavali in potrdili so samoupravni sporazum o izobraževalni skupnosti, Statut SIS SR Slovenije za ekonomske odnose s tujino in Pravilnik za opravljanje dežurstva v delovni organizaciji Železarni Štore.

— Delavski svet je obravnaval tudi delo komisij pri delavskem svetu in meni, da je potrebno zahteve in stališča konkretizirati. Prav tako je potrebno, da so nosilci nalog po posameznih področjih bolj aktivni in dosledni.

— Po poročilu komisije za samoupravljanje in organiziranost je delavski svet sprejel sklep, da je potrebno zaostri odgovornost vodij samoupravnih delovnih skupin in tiste vodje, ki svoje dolžnosti ne opravljajo odgovorno, zamenjati. Vodjem samoupravnih delovnih skupin pa je potrebno v prihodnje nuditi večjo pomoč za opravljanje njihovih nalog.

— Delavski svet je obravnaval gospodarsko situacijo v temeljni organizaciji in na ugotovljeno stanje sprejel sklep o akcijskem programu, katerega naj obravnava samoupravne delovne skupine in sprejme zbor delovnih ljudi.

TOZD LIVARNA VALJEV, KOKIL IN METALURŠKE LITINE

Na 12. redni seji je delavski svet obravnaval operativni plan za mesec oktober in ugotovil, da je planiran previsoko. Za izpolnitev plana za mesec oktober pa mora biti zagotovljena delovna

sila. Obravnavali so tudi problematiko bolniškega staleža v občini Celje in predlagali, naj bi se vršila kontrola bolnikov tudi na ravni temeljne organizacije, ali vsaj na ravni delovne organizacije. Imenovali so tov. Petra Jevšnika za člana v svet glasila »Štorski železar«. Obravnavali so poročilo o 8-mesečnem poslovanju in ugotovili, da je dosežen plan količinsko z 89,3 % letnega plana in pri tem ugotovili, da zaostaja proizvodnja pri nekaterih ulitkih. Finančni rezultat je sicer za to obdobje pozitiven, vendar brez prostega dela poslovnega sklada. Do konca leta so dane vse možnosti za boljše rezultate; pri tem pa delavski svet apelira na vse zaposlene, da z večjo tehnično in delovno disciplino prispevajo k boljšim rezultatom.

TOZD ELEKTROPLAVŽ

Na razširjeni seji so samoupravni organi in družbenopolitične organizacije obravnavali izhodišča plana za leto 1979 in ugotovili, da so postavljene zahteve previsoke in planirana količina surovega železa le težko dosegljiva. Po daljši razpravi so sprejeli sklep, da se kot izhodišče za plan 1979 upošteva proizvodnja v višini 37.000 ton. V nadaljevanju so razpravljali o poslovnih rezultatih in ugotovili, da bo težko izpolniti plan za leto 1978, ker primanjkuje rude. Člani delavskega sveta so postavili tudi vprašanje pokritja povečanih stroškov, na katere temeljna organizacija nima vpliva.

Sprejeli so predlog o prerangiranju nekaterih delovnih mest v temeljni organizaciji.

TOZD TRANSPORT

Delavski svet se je sestel na 10. redni seji in med drugim obravnaval in sklepal o:

— predlogu razpisne komisije za vodjo temeljne organizacije in sprejel sklep, da se razpis ponovi;

— za vršilca dolžnosti vodje TOZD je imenoval tov. Martina Koržeta;

— imenoval je razpisno komisijo za imenovanje vodje TOZD Transport;

— sprejel je sklep o pričetku postopka za usklajevanje Statuta TOZD Transport in zakona o delovnih razmerjih;

— imenoval je Marjana Gajška za člana v svet glasila »Štorski železar«;

— obravnavali so potek razprav po delovnih skupinah o osnutku Pravilnika o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD po delu in rezultatih dela delavcev v TOZD Transport.

Potrebno je usklajevati pripombe, ki so bile posredovane komisiji in pripraviti predlog za sprejem. S tem v zvezi so tudi imenovali ocenjevalne komisije.

TOZD LIVARNA STROJNE LITINE

Maksimiljan Šuster predsednik delavskega sveta je sklical 29. 9. 1978 14. redno sejo delavskega sveta.

Na tej seji so pregledali potek izvajanja sprejetih sklepov 12. seje in ugotovili, da sklepi pod zaporednimi številkami 1, 2 in 3 niso realizirani.

Rezultate poslovanja za obdobje januar—avgust je podal tov. Ciril Gorišek, vodja TOZD. Iz poročila je razvidno, da temeljna organizacija kljub boljšim poslovnim rezultatom še vedno izkazuje negativen rezultat. Iz razprav je bila sprejeta vrsta sklepov, ki naj bi ugotovljene pomanjkljivosti odklonili in dosegli ob zaključku leta čimboljši poslovni rezultat.

Potrdili so operativni plan za mesec oktober.

Razpravo izhodišč plana za leto 1979 so odložili na naslednjo sejo, ko bodo dobili še dodatne izračune.

Obravnavali in sprejeli so statut SISEOT, pravilnik o dežurstvu na domu, obravnavali pa osnutke pravilnika o delovnih razmerjih in samoupravnih sporazum o medsebojnih pravicah in obveznostih med TOZD in DS ter imenovali člane v usklajevalno komisijo.

TOZD VZDRŽEVANJE

Na 11. redni seji je delavski svet temeljne organizacije ugotovil, da so sklepi v izvajanju oziroma realizirani. Obravnavali in potrdili so Statut SIS za ekonomske odnose s tujino. Imenovali so tov. Vladimirja Renčija za člana sveta glasila »Štorski železar«. Obravnavali so prošnjo tov. Romana Kasenburgerja o dodelitvi stanovanja in ugotovili, da je imenovanemu stanovanje nujno potrebno. Delavski svet zato priporoča komisiji za stanovanjske zadeve in družbeni standard za pozitivno rešitev njegove prošnje.

Komisija za družbeni standard in stanovanjske zadeve je na svoji 8. redni seji dne 27. 9. 1978 sprejela naslednje sklepe:

1. Preklicala je sklep št. 9, ki je bil sprejet na 7. seji glede oprostitev vplačila finančne udeležbe, ki je nižja od 1.000 din.

2. Komisija je obravnavala pritožbo tov. Ivana Mrvičina ter zadolžila strokovno službo, da se poveže s SSS Celje in zahteva odgovor, zakaj ni prišlo do realizacije dogovora o ureditvi njegovega podstrešnega stanovanja v Štoreh št. 55.

Služba naj z dogovorom in rešitvijo seznanji komisijo na eni prihodnjih seji.

3. Komisija je ugodila vlogi tov. Bojana Božička za zamenjavo stanovanja — garsonjere v Copovi 23 za dvosobno stanovanje v Copovi 12 Celje, v katerem sedaj stanuje tov. Štefka Kurent, upokojenka SDK.

Komisija se strinja z zamenjavo, vendar dovoljuje le enkratno uporabo. Tov. Božiček pa mora zamenjavo omenjenega stanovanja overoviti na sodišču.

4. Komisija je bila seznanjena, da je izdelava prioritete liste prosilcev za stanovanja v zaključni fazi. Po objavi liste bo v 15 dneh možno dati pripombe oz. dopolnitve, ki jih bo obravnavala komisija za družbeni standard in stanovanjske zadeve in nato pripravila predlog za DS DO.

Obravnavane inovacije

Komisija za racionalizacije je na 20. seji 25. 8. 1978 in na 21. seji 26. 9. 1978 obravnavala in sprejela naslednje sklepe:

1. Predlog tov. Antona Šumeja, vzdrževanje, TOZD B, št. 242 »Sprememba organiziranosti dejstev elektrifikacije«, je komisija obravnavala in ga ocenila kot nesprejemljivega v sedanjih situaciji. Odločila je, da ostane evideniran do eventualno spremenjenih pogojev. Ob morebitni realizaciji ga bo komisija ponovno obravnavala.

2. Predlog tov. Mihaela Koritnika, vzdrževanje — meh. delavnica, št. 362 »Priključna odpravalna baterija«, je komisija obravnavala in sprejela. Predlagatelju pripada enkratno pavšalno nadomestilo.

3. Predlog tov. Jožeta Gajška in tov. Milana Mikole, vzdrževanje TOZD MO, št. 360 »Avtomatsko doziranje hladilne tekočine pri BS Waldrich WFS-40«, je komisija obravnavala in predlaga, da se predlog realizira. O nadomestilu pa bo odločila po prvem letu uporabe predloga.

4. Predlog tov. Antona Šumeja, vzdrževanje in tov. Franca Trafela, jeklovlek, št. 357 »Dopolnitev sistema za avtomatsko dodajanje in odlaganje na MCI II v jeklovleku«, je komisija sprejela in odločila, da predlagateljema pripadajo tri posebna nadomestila. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 a. Prvo nadomestilo se izračuna na osnovi prihranka 128.517,75 din.

5. Predlog tov. Jožeta Zapuška, plavž, št. 539 »Preprečitev odgora venčnih karbonskih blokov na TH peči«, je komisija sprejela in odločila, da se realizira. O posebnem nadomestilu bo obravnavala po enem letu uporabe predloga. O višini eventualnega pavšalnega nadomestila (zaradi problematičnosti izračuna prihranka) mora podati svoje stališče tudi DS TOZD plavž.

6. Predlog tov. Andreja Pasariča, TOZD GKSG, št. 351 »Zamenjava šip na nihajnih vratih«, je komisija sprejela. Predlagatelju pripada enkratno pavšalno nadomestilo. Predlog se ponudi naročnikom za realizacijo.

7. Predlog tov. Martina Senice iz mehanične delavnice, št. 215 »Sprememba tehnologije obdelave lopatic aksmana«, je komisija potrdila izplačilo II. posebnega nadomestila na osnovi prihranka 67.898,25 din. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 a.

8. Komisija je obravnavala predloge strokovne komisije za ocenitev idejnih predlogov rešitev tehničnih in tehnoloških problemov, ki so prispeli na razpis v aprilski številki Štorskega železarja in potrdila izplačilo nagrad kot sledi:

1. Za predlog pod šifro 41V (tov. Edvard Hiti) se izplača nagrada v višini 1.500 din.

nadomestilo se izplača na osnovi prihranka po enem letu uporabe predloga.

10. Predlog tov. Zdravka Selige in tov. Vladislava Mlakarja, TOZD MO, št. 367 »Univerzalna naprava za brušenje konic in konusov«, je komisija obravnavala in sprejela. Odločila je, da avtorjema pripadajo tri posebna nadomestila, faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 b. Prvo izmed nadomestil se izplača na osnovi prihranka po enem letu uporabe predloga.

11. Predlog tov. Petra Kramerja, TOZD Vzdrževanje, št. 364 »Dopolnitev naprave za izmetavanje gredic pri brusilnih strojih«, je komisija sprejela. Predlagatelju pripadajo tri posebna nadomestila, faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 a. Prvo izmed nadomestil se izplača na osnovi enoletnega prihranka 34.700 din.

12. Predlog tov. Ivana Judeža, livarna strojne litine, št. 371 »Ločevanje brusa od temeljne plošče«, je komisija obravnavala in sprejela. Odločila je, da avtorju pripadajo tri posebna nadomestila. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 c. Prvo nadomestilo se izplača na osnovi enoletnega prihranka 19.271,60 din.

13. Predlog tov. Ivana Hrastnika in tov. Draga Pertinača, TOZD vzdrževanje, št. 365 »Snemalna naprava SHP«, je komisija obrav-

Delo samoupravnih organov

5. Komisija je dodelila oz. odobrila naslednje zamenjave stanovanj:

Na področju Štor:

- Dvoipolno stanovanje velikosti 63 m² v Štorah št. 73, ki ga bo izpraznil tov. Stefan Arzenšek se dodeli Zlatku Leskovšku iz TOZD MO.

Z rešitvijo problema tov. Leskovška s strani Železarne Štore se je ZC Celje zavezal rešiti problem družine Nade Cerovšek.

Hkrati s to dodelitvijo je komisija preklicala sklep št. 2 a) s 1. redne seje komisije za družbeni standard in stanovanjske zadeve in sklep št. 14 z 8. seje odbora za kadrovsko-socialne zadeve o sofinanciranju stanovanja za družini Cerovšek in Leskovšek.

- Dvosobno stanovanje, velikosti 55 m² v Štorah št. 140, ki ga izprazni tov. Vinko Šuster, se dodeli Mihaelu Sevšku iz TOZD MO.

- Dovolj se zamenjava stanovanja članu ZB, tov. Maksu Držanu iz enosobnega stanovanja velikosti 33 m² v pritličju Štore št. 56 v enako stanovanje v I. nadstropju te stavbe (vel. 37 m²), ki ga bo izpraznil tov. Mihael Sevšek.

- Stanovanje, ki ga s to zamenjavo izprazni tov. Maks Držan v Štorah št. 56, se dodeli Francu Pfeiferju iz livarne valjev, kokil in metalurške litine.

- Tov. Antonu Rozmanu iz TOZD GKSG se dodeli enosobno stanovanje, velikosti 34 m² v Štorah št. 56, ki ga bo izpraznil tov. Ivan Vrenko.

- Tov. Spasoji Blažiču se dodeli enosobno podstrešno stanovanje velikosti 37 m² v Štorah št. 56, ki ga je izpraznil tov. Marton Šotanji.

Izpraznjena stanovanja v Celju se dodelijo:

- Dvosobno stanovanje velikosti 48 m², ki ga izprazni tov. Stane Ivanšek v Vrnčevici ulici 35, se dodeli Leopoldu Ocvirku iz jeklovleka.

- Prošnji tov. Rezarja in tov. Gombačeve za to stanovanje komisija zaenkrat ni mogla ustreči, ker je imel tov. Ocvirk po prioritetni listi prednost.

- Garsonjera velikosti 26 m² v Čopovi 23, ki jo bo izpraznil tov. Stane Goršak, se dodeli tov. Lud-

viku Turnšku iz TOZD livarna strojne litine.

- Garsonjera v Čopovi 23, velikosti 29 m², ki jo izprazni tov. Marjan Kolar, se dodeli Branki Šket iz DS za finance.

- Izpraznjena garsonjera tov. Zlatka Leskovška, velikosti 28 m² v Čopovi 23, se dodeli Jožetu Urbančiču dipl. ing. iz TOZD Tovarna traktorjev.

Na področju Šentjurja je komisija odobrila naslednje dodelitve oz. zamenjave:

a) v adaptiranem bloku v Kvedrovi ulici št. 38:

- Trisobno stanovanje št. 10, velikosti 62 m² v III. nadstropju, se dodeli Antonu Seliču iz jeklarne II.

- Dvosobno stanovanje št. 9 v III. nadstropju se dodeli Rihardu Koku iz varnostne službe pod pogojem, če se pismeno odreče nadaljnjemu vrstnemu redu na listi.

- Enosobno stanovanje št. 12, velikosti 28 m², se dodeli Marjanu Užmahu iz Alposa Šentjur s tem, da nosi sam stroške higienskega čiščenja stanovanja, katerega bo izpraznil.

- Dvosobno stanovanje št. 8, velikosti 44 m² v II. nadstropju, se dodeli Vinku Vodebu iz valjarne I.

- Dvosobno stanovanje št. 2, velikosti 43 m², se dodeli Branku Škorniku iz transporta.

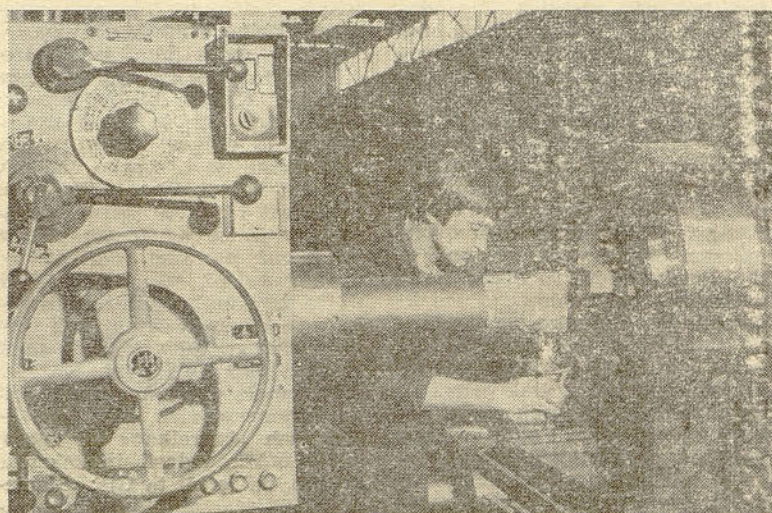
b) Garsonjera, ki jo izprazni Marjan Užmah v stolpiču Na lipico, se dodeli Martinu Arnejčiču iz valjarne II.

6. Enosobno stanovanje v Štorah št. 10 in stanovanji št. 1 in 7 v Šentjurju ostanejo prosta do odločitve komisije na naslednji seji.

Do takrat je potrebno pripraviti predlog ustrezne rešitve.

7. Komisija ni mogla upoštevati priporočila KS Štore za dodelitev stanovanja Stanku Cverlinu in Tatjani Gajšek, ker je stanovanje katerega ta priporoča, že dodelila na seji dne 18. 8. 1978 tov. Najdenikovi.

8. Komisija se strinja, da se stanovanjska pravica pokojnega Staneta Sotlerja, prenese na njegovega sina Aleša in naroča službi, da uredi potrebne formalnosti prepisa.

Kotna glava za rezkanje utorov. Avtorji: Gradič Vlado, Mlakar Vlado, Domanjko Ivan

2. Za predlog pod šifro P-2 (tov. Peter Kramer) se izplača nagrada 500 din.

3. Za predlog pod šifro P-1 (tov. Peter Kramer) se izplača nagrada 1.500 din.

4. Za predlog pod šifro H-35, H-41 (tov. Hiti, ing. Haler) se izplača nagrada 1.500 din.

9. Predlog tov. Vlada Gradiča, Vladislava Mlakarja, Ivana Domanjka, vsi TOZD MO, št. 366 »Podaljšek za kotno glavo KG1 za izdelovanje utorov na horizontalno-vrtalno-frezalnem stroju«, je komisija sprejela in odločila, da pripadajo predlagateljem tri posebna nadomestila. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 1 c. Prvo

navala in sprejela. Predlagateljema pripadajo tri posebna nadomestila, faktor ustvaritvene sposobnosti je 3 b. Prvo nadomestilo se izplača na osnovi prihranka 25.303 din.

14. Predlog tov. Alojza Ciglerja in Antona Rozmana, TOZD GKSG, št. 355 »Preureditev stroja za čelno žaganje«, je bil obravnavan že na 20. seji, kjer je bila določena strokovna komisija. Na osnovi njenega mnenja je Komisija za racionalizacije sklenila, da predlog ni ekonomsko upravičljiv (predraga adaptacija), vendar se predlagatelja nagradita z enkratno pavšalno nagrado kot spodbudo za premišljanje.

Oddelek za inovacije

GORA NI HOTELA

(Nadaljevanje)

Prvotni načrt, da gremo na Mont Blanc z žičnico iz Chamonixa, je propadel, ker so dva dni pred našim prihodom s sabotažo zaminirali spodnjo postajo vlečnice, ki pelje z vmesnimi postajami vse do 3.842 metrov visokega vrha AIGU DU MIDI. Tako

ne. Hodili smo takoj za prvo navezo, ki jo je vodil Giš, tudi znani alpinist. Glavni vodnik Jošt ga je postavil na čelo zato, ker je pač rekel, da je bolj len za hojo in bo zato tudi najbolj primeren za pravilen tempo hoje.

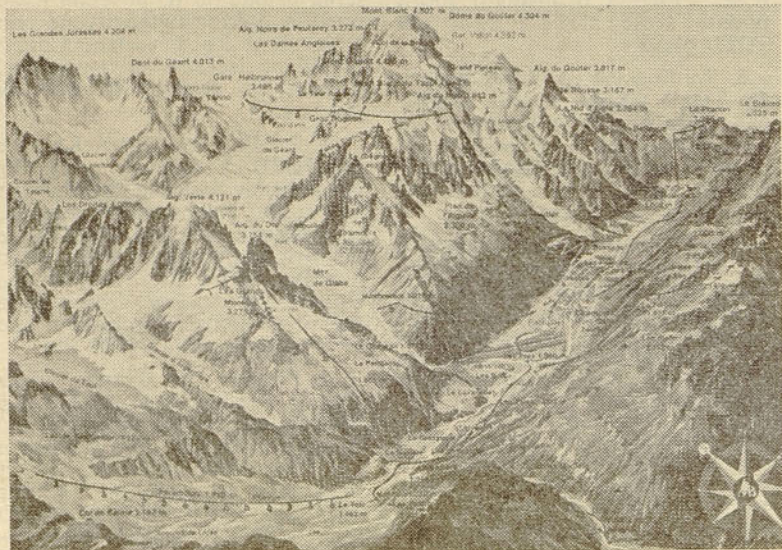
Po kakšni uri in pol strme grebenske hoje smo prispeli do

like ter rotacije.

Takoj sem naredil zopet dva do tri korake, takrat so mimo mene začeli drveti kot roji čebel še manjši drobci kamenja, ki bi pa bil lahko vsak smrtonosen, če bi me zadel v glavo. Kakšnih 12 metrov pred mano je zadnji trenutek ušel ogromnemu kamnu zadnji član prve naveze, kajti velika kamnita plošča mu je tik za zadnjico zgrmela po ledeniku navzdol. Nekako v tistem trenutku sem pogledal tudi navzgor po ledeniku. Opazil sem večjo kamnito ploščo, ki je drvela naravnost proti meni. Ni bilo časa niti za pol koraka. Reagiraj sem tako, da sem se globoko sklonil, misleč, da kamen obdržim z nahrbtnikom, cepin pa trdno stisnil na prsi, da se na ledeniku ustavim, če me kamen »premakne« iz gazi. Sklepam, da so od tega trenutka imeli težje trenutke od mene tisti, ki so opazovali, kako sem drsel z veliko hitrostjo po ledeniku navzdol. Velika kamnita plošča me je zadel v levo ramo in me pritisknila ob tla. V trenutnem šoku sem se dvignil, padel vznak, ter začel drseti. Vse, česar se spominjam ob začetku drsenja je, da sem slišal močan krik: »Tinček!« Pozneje sem zvedel, da je to bil prijatelj Adi, ki je hodil za mano in me hotel opozoriti na uporabo cepina. Zakričal pa ni samo moje ime, ampak: »Tinček, cepin!« Cepin mi je po pripovedovanju odtrgalo iz rok že ponekaj metrov in to je bila velika sreča, kajti če je cepin v rokah nekontroliran, je lahko zelo nevaren pripomoček. Zato tudi

velike brzine drsenja odtrgalo od nahrbtnika in me odbilo nazaj na snežno strmino. Ker sem ves čas do trčenja v skale drsel na nahrbtniku s stegnjenimi rokami in nogami, sem sedaj brez nahrbtnika imel neposreden stik s snegom, se osvestil in prvo, kar mi je prišlo na um, je bilo, da se moram ustaviti. Zaradi hrbtnega drsenja sem pritisnil pete na snežno podlago. Zavestno sem občutil, da se mi brzina drsenja manjša in končno sem se z močno podporo komolcev tudi ustavil.

Ustavil sem se še pravi čas, kajti nekaj metrov pod mano sem videl skalni prepad, ki se je končal globoko na ledeniku Bionnassay. Najprej sem si z nogami izkopal dovolj veliko stopinjo za varen sedež, potem pa sem se lotil čiščenja snega iz objektiv fotoaparata. Toda leva roka mi ni kaj dosti služila, zato sem opustil čiščenje. Ker sem se hotel prepričati, kje sem, sem se obrnil proti strmini in videl svoje visoko nad sabo. Ker sem tudi težko dihal, sem takoj pomislil, da ne bom mogel z njimi in zgrabila me je velika jeza. Verjetno je bila ta jeza tudi povod, da sem se zopet onesvestil. Po pripovedovanju sem se še štirikrat dvignil in zopet padel. V klečečem stanju me je našel tudi po kakšnih 13 minutah naš vodič in gorski reševalec Čanžek — Čajzi. Kmalu za njim pa je prišel do mene še Glažar — Dule, prav tako vodič in gorski reševalec. 15 minut po nesreči je prišel tudi helikopter, iz katere-

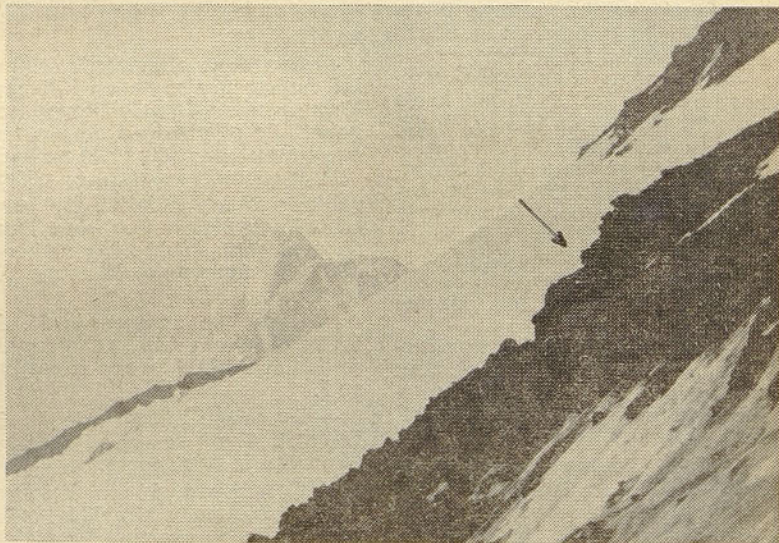

Panorama Chamonixa s pogorjem Mont Blanca

smo izbrali drugo varianto in se odpeljali v nekaj kilometrov oddaljen kraj LES HOUCHES. Ker tudi tam vozi vlečnica — gondola ob določeni uri, smo imeli časa dobro uro, ravno prav, da se pošteno najemo iz nahrbtnika, odžejamo pa v bližnji gostilni, ki pa ni bila »ta naj«. Ker je pač Mara sposoben organizator, je bila prva v vrsti pri nakupu vozovnic. Tako smo se tudi prvi pripeljali v dveh skupinah na 1800 metrov visoki Bellevue in občutek sem imel, kot da sem na Veliki Planini. Tudi tu nismo imeli sreče, kajti na zobato železnico, ki pelje iz St. Gervaisa, smo morali čakati dobre pol ure. No, tudi tu je bila Mara prva pri nabavi vozovnic, in ko je vlak pripeljal, smo imeli že vsi vsak svojo povratno vozovnico. Kakor pri nas ponekod v turističnih krajih, tako je tudi tu na vlak, ki ima za svoja zobata kolesa in eno vmesno postajo velik dren za boljša mesta. Speljana je drzno nad prepadi in ledeniki vse do višine 2.364 m — do vrha LE NID D'AIGIE.

Tu smo se tisti, ki smo se namenili na vrh, bilo nas je 32, poslovili od »turistov« in krenili proti zavetišču GOUTER na višini 3.817 m, kjer naj bi prenočili. Določen sem bil v Stoklasovo navezo in hodil nekje v sredini. Malo pred kočjo TETE ROUSSE na višini 3.167 m se je Stoklasova žena, sicer odlična planinka, zaradi krize odločila, da ne pojde na vrh, ampak da bo počakala v koči TETE ROUSSE do prihodnjega dne, ko bi se mi vračali z vrha. Tako je bil v našo navezo določen nov član, Dani Vovk iz Celja. Ker nam je vodja naveze Stoklas dovolil, da gremo naprej, medtem ko bo pospremil ženo do kočje, smo se Adi, Dani in jaz kmalu prepili na čelo raztegnjene kolo-

mesta, kjer naj bi prečkali kakšnih 1.200 metrov dolg in približno 120 metrov širok ledenik na tistem mestu, ki ima prej omenjeno širino. Gišova naveza — četvorka, ga je takoj začela prečiti, tako da so hodili stopinjo za stopinjo. Ker je bil ledenik izredno strm, pa še samo prečanje se je dvigalo precej strmo, sem menil, da ni varno hoditi v strnjeni koloni. Pravilo je, da se hodi vsaj 15 do 20 metrov narazen, če je pa nevarnost plazov, pa še več. Ker sem hodil peti po vrsti v koloni, sem dejal Adiju, da se tako ne hodi in da naj počaka za mano in se naj drži varne razdalje. Tako je tudi storil in prav tako tudi Dani. Ko sem prišel malo pred koncem v tako imenovani žleb, kjer je težišče vseh »izstrelkov« od zgoraj se je nekdo oglasil in zakričal, mislim, da je bil to Giš: »Kamenje!« Ko sem pogledal po strmini navzgor, sem kakšnih 500 metrov nad sabo zagledal gmoto črnega kamenja, ki se je valila naravnost proti meni. Ob tem, ko sem pospešil korak, mi je za trenutek prišel v spomin prizor iz filma Tarantela. To je film o zelo strupenem pajku, ki je po laboratorijskih poizkusih nekega profesorja zrasel v ogromnega pajka. Spomnil sem se tistega prizora, ko se je ta velika prikazen prvič prikazala ljudem, preko velike skale, ter se z naglico bližala nemočnim ljudem. Med tem časom sem naredil dva do tri korake in pogledal kvišku. Zagledal sem velik kamen, ploščate oblike, ki je z veliko brzo drvel naravnost proti meni. Bilo je ravno toliko časa, da sem se sklonil. Kamen je zdrvel preko mojega nahrbtnika z rezkim zvokom reaktivca. Verjetno je animiral tak zvok zaradi velike brzine, ploščate ob-

Ledenik — oznaka puščice označuje mesto zdrsa, v ozadju AIG. DU MIDI, gora, do katere pripelje na višino 3842 m gondola

Francozi ne delajo cepine s pentljami, kajti točno vedo, da če cepin ne moreš uporabiti po prvih metrih padca, je bolje, da ga izgubiš, preden ti je lahko nevaren. Seveda jaz o tem nisem razmišljal v tem ledeniku, pa tudi čudežnega slaloma med skalami, ki me je rešil sigurne smrti, si nisem privoščil po svoji volji. Prav tako je bilo srečno naključje, da sem po kakšnih 300 m drsenja treščil v skale z nahrbtnikom, ker me je zaradi

ga je odskočil francoski zdravnik — gorski reševalec, odvrgl pa so tudi mrežo, za katero ne vem, kakšnemu namenu naj bi služila, verjetno za prevoz mrtvecev. Nato je helikopter odletel in se kmalu tudi vrnil. Ob ropotu motorja sem se zopet osvestil. Takoj sem vstal in zagledal Čajzija, kako si živčno mane roke. Takoj sem ga vprašal: »Čajzi, kaj je bilo?« nakar mi je on žalostno odgovoril: »Kamen te je zadel.«

Vem, da sem še sam stopil v helikopter, same vožnje do St. GERVAISA in posadke se ne spominjam. Pač pa takoj, ko je helikopter pristal in sem zadihal sveži zrak, sem se zopet o- svestil. Hoteli so me naložiti na nosila, kjer me je že čakal rešilni avto, katerega je vozila

Rešilni helikopter — glej puščico — v ozadju ledenik Bionnassay

ženska. S kretnjami sem jim pokazal, da lahko sedim na prednjem sedežu. No, voznica je samo prikimala in mi odprla vrata. Med vožnjo do približno 6 km oddaljenega SALLACHESA je za vsak primer držala roko na mojih ramenih, me nenehno opazovala. Moral sem izgledati kar čuden patron, kajti usta so mi močno otekla, tudi leva ličnica ni bila prav nič boljša, po obrazu pa sem imel polno odrgrnin. Ko sva naposled srečno prispela do bolnišnice v Sallanchesu, me je že čakala ekipa. Najprej so me do golega slekli ter me vsega preslikali, nato so me oblekli samo v srajco in že sem bil v postelji. Kmalu za tem so mi kar v postelji obvezali prsa in levo roko z nekakšnim elastičnim povojem, dobil sem v roke in zadnjico ne vem koliko injkcij, nazadnje pa še umetno hrano.

Toda to še ni bilo vse. Vsake pol ure skozi vso noč me je dr. Tonnel otipaval po celem telesu, ker so pač sklepali, da imam notranje poškodbe. Toda, ker me pač ni drugo bolelo kot zdrobljena leva rama in polomljena rebra, sem reagiral na njegova otipavanja nemo. Toda pri svojem delu je vztrajal vse do 11. ure drugega dne. Vztrajne so bile tudi sestre za jemanje krvi, dajanje injkcij, posebno pa še, da bi dobile vzorec seča. Vedno, kadar mi je pokazala za to pripravljeno posodo, sem zmajal z glavo, ker me je bilo sram kazati se brez spodnjice, pa čeprav me je ponoči nekajkrat vsega umila z nekakšno mokro rokavico. Zanimivo je bilo, ko me je nekako sredi noči leva roka začela močno boleti, tako da je nisem več občutil. Verjetno zato, ker so me premočno povili.

Sestri sem objasnjeval, da nimam cirkulacije krvi, pa me ni razumela. Z migom roke sem ji pokazal, da naj pride bliže. Ko se je nagnila bliže k meni, sem jo nalahko vščipnil na roko in ji s tem hotel povedati moje težave. Mislim, da me je napačno razumela, ker je enostavno odkimala z glavo, se nasmejala in odšla. Toda takoj se je vrnila z zdravnikom. Tudi njemu sem hitel z raznimi kretnjami in besedami objasnjevati, za kaj gre. Ko sem tudi njega vščipnil v roko in mu pokazal mojo, je takoj vedel, zakaj peljem »galamo«, se glasno nasmejal sestri in naslednji trenutek je že ukazal, da mi naj povoj snamemo. Toda za nadomestek sem dobil nekakšen samolepilni povoj preko vseh reber, namesto mavca, ki sem ga nosil 5 tednov.

Drugi dan okrog 11. ure so mi sneli posodo z umetno hrano. Tako sem vstal in s hitrimi koraki odhitel proti stranišču, za katerega sem poprej vprašal pri mladem fantu, ki je ležal poleg mene v sobi. Verjetno so mislili, da se mi je zasukalo, kajti v stranišče je priteklo kar pet sester. Ko so videle, da mirno sedim na pravem mestu, so se malo pomirile, toda odšle niso. Odšel sem nazaj v sobo in skrbno pazil, da bi bila moja srajca čim daljša, kajti moja hoja po hodniku brez spodnjice ni bila najbolj kulturna. Ker je soba imela balkon, sem namesto v posteljo odšel takoj pogledati, kaj se vidi z njega. Že iz postelje sem videl hribe, posejane z lepimi hišami. Toda na balkonu me je čakalo presenečenje. Nad temi hribi se je kazal v vsej svoji lepoti Mont Blanc. Nekaj časa sem si ogledoval lepote gora pa tudi samo mesto Sallanches, nato pa mimo presenečenih sester odšel v posteljo.

Še bolj pa so bile presenečene, ko sem odklonil priklopno mizo in se usedel pri obedu za jedilno mizo. Prvič v življenju sem je-

del tatarski biftek. Seveda mi ga je poprej vlijudno razrezala sestra. Poleg kompletnega obeda pa dobiš tudi izredno okusno vino. Na splošno moram povedati, da so bili vseh 7 dni zdravljenja do mene izredno pozorni, pa naj si bo to pri britju, umivanju in vsemu, kar spada k zdravljenju. Problem je nastal pa takrat, ko so me prišli vprašati, kdo bo plačal zdravljenje. Hoteli so samo naslov. Povedal sem jim naslov Planinske zveze Slovenije, Celjskega planinskega društva, našega planinskega društva in moj naslov. To je trajalo vse do takrat, dokler me ni telefonično poklicala tov. Zolnirjeva in mi povedala, da se naj obračajo izključno na naslov našega planinskega društva. Ko je naslednji dan zopet prišla ženska iz bolniške recepcije s tolmačem, ki je govoril narečno angleščino in ga nisem skoraj prav nič razumel, vedel pa točno, kaj hočeta, sem ji napisal samo naslov našega PD in Železarne, nato pa v nemščini izustil stavek, ki sem si ga poprej zložil, da v Jugoslaviji sploh ne bodo delali problem, kako njim plačati zdravljenje. Malo je debelo pogledala, se nasmejala in odšla.

Ob telebank-televiziji, dobri hrani, skrbni zdravniški negi, telefonskemu pozivu tov. Zolnirjeve, kartici s podpisom vseh udeležencev izleta je sedem dni hitro minilo. Ravno, ko sem se bril, mi je sobolnik, ki je stal na balkonu, v angleščini povedal, da stoji na dvorišču rešilni voz. Prvi mah sem mislil, da je to pač normalno, toda kaj kmalu sem pomislil, da utegne biti to voz, ki je prišel pome. Brž sem odšel na balkon in res zagledal rešilni voz celjske reševalne postaje z dvema soferjema in ženo kot spremeljalko.

Težko je opisati trenutke sreče, ki te ta hip obdaja. Treba je bilo počakati še na vizito in že je bilo

tu prisrčno slovo od zdravniškega osebja. Ko sva z ženo prišla v recepcijo po moje dokumente, sem v šali vprašal, če je še problem plačilo, pa mi je v širokem nasmeihu odgovorila, da ne in mi krepko stisnila roko.

Vožnja, čeprav dolga, mi ni delala posebnih težav, kajti oba soferja sta bila večša svojega poklica. Ob 21.30 sem že bil v sprejemni ambulanti celjske bolnišnice, kjer mi je zaželel dobrodošlico Frido Gradišnik ter mi podaril dve planiki. V tistem času je pravkar nastopil službo dr. Vengust — primarij ortopedije. V prisrčnem pogovoru mi je odkrito povedal, kakšne poškodbe imam, ter odločil, da ostanem nekaj dni v bolnišnici.

Medtem, ko so dnevi minevali, sem počasi dojemal, kakšen štab ljudi je delalo za moje dobro, ko sem bil v bolnišnici v Sallanchesu. Glavno besedo sta imela Vrečer Adi in naš predsednik PD Frido Gradišnik. Prijatelj Adi, ki je, mimo grede povedano, predsednik planinske sekcije v Cinkarni, je dvignil s svojega deviznega računa vse devize in jih dal ženi z besedami: »Ni važno, kdaj vrneš!« Pravitako naš predsednik Frido Gradišnik. Adi je tudi kupil v Chamonixu darilo za mojo ženo in sina ter ga prinesel njej domov, češ da jima ga jaz pošiljam. Potem so še tu dr. Četina, dr. Hrušovar, tov. Zolnirjeva, Mara Vehovec...

Posebno pozornost so mi izkazali vsi udeleženci pohoda na Mont Blanc z nakupom novega modernega cepina s posvetilom: »Mont Blanc 28. 7. 1978 — udeleženci vzpona.« Potem sem dobil v dar knjigo GORA NI HOTELA — knjigo, ki opisuje prav takšne nesreče v pogorju Mont Blanca s posvetilom: »Tine! Tebi v spomin z željo, da čimprej okrevaš!« Jože in Erna.

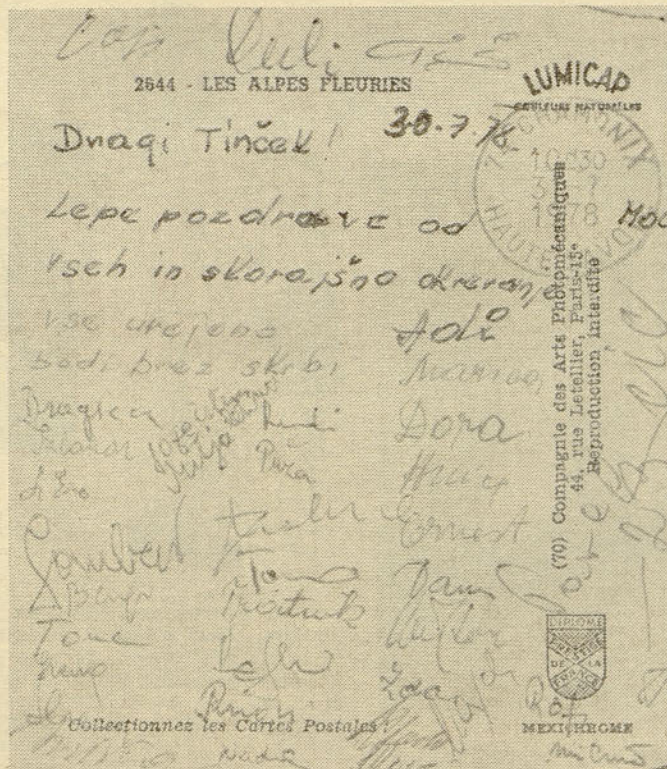
Poslana je bila tudi fotografija Raduhe ing. Boža Jordana — našega mentorja in predavatelja na tečaju gorskih vodnikov s posvetilom: »Dragi Tine! Iz dna srca ti želim, da kmalu okrevaš in se vrneš na gore! Božo.

Izkoriščam priložnost, da se zahvalim vsem, ki so mi na tak ali drugačen način pomagali ter mislili na mene v mojih težkih trenutkih. Čeprav se zavedam, da sem s to nezgodo povzročil družbi določeno škodo, imam zadoščenje, da me je doletela nesreča, ki jo poznavalec gora imenujejo objektivne nevarnosti gora. Ta ista nesreča bi lahko doletela vsakega izmed pohodnikov tistega dne. Ko me je nekega dne obiskal v celjski bolnišnici poznani »gorjan« 76-letni Kopinšek, po njem se imenuje tudi varovana pot na Ojstrico, me je ob stisku roke najprej vprašal, če bom še hodil v hribe. Ko sem mu odgovoril z »da« brez oklevanja, mi je z dvignjenim prstom dejal: »To sem hotel slišati od tebe!«

Ob izredno velikem obisku v bolnišnici in doma, veš, da nisi sam in da imaš veliko prijateljev. Prej ko slej pa prideš do spoznanja, da pravega prijatelja spoznaš v sili. Zato vsem še enkrat hvala in nasvidenje kje v gorah!

Konec

Tine Sivka

Zadnja stran razglednice, poslana v bolnico Sallanches s podpisi vseh pohodnikov

Srečanje gledaliških skupin Slovenskih železarn

Komisija za kulturo pri svetu sindikata Železarne Ravne je v okviru IX. kongresa Zveze sindikatov Slovenije in ob prazniku krajevnih skupnosti Ravne na Koroškem bila to leto gostiteljica 3. srečanja gledaliških skupin Slovenskih železarn.

Otvoritev srečanja je bila v ponedeljek, 9. oktobra, trajalo pa je ves teden.

Naše gledališče je predstavilo na otvoritveni dan Cankarjevega »Kralja na Betajnovi« v režiji Boruta Alujeviča. Gostoljubni Ravenčani so nam ob prihodu na Ravne zaželeli dobrodošlico v avli Titovega doma z najlepšimi željami in s podelitvijo spominskih daril. Po krajših razgovorih z njihovimi kulturnimi in sindikalnimi delavci smo se počasi pripravili za predstavo, ob vstopu v garderobo pa so nas kostumi obešeni na obešalnikih spomnili na skorajšnji pričetek pireditve.

Trema, ki nas je spremljala, se je že po prvih korakih po oder-skih poteh razblinila in naša predstava se je do konca odvijala s pravilnim tempom in primer-nim iglarskim pristopom. Močan aplavz publike in pred tem popolna tišina v dvorani, nam je dala vedeti, da je predstava na občinstvo napravila prijeten vtis. Tudi mi smo bili zadovoljni, da smo dostojno in na zadovoljivi kvalitetni ravni predstavili naše gledališče in s tem del železar-skih Štor.

Po podelitvi priznanj in šopkov cvetja smo se igralci posedli po odru in pogovori med igralci in gledalci, katerih koordinatorja sta bila strokovna delavca Zveze kulturnih organizacij Slovenije tovariš Belina in Kocjančič, so se pričeli. Ta oblika pogovorov je ob tem srečanju novost, izkazala pa se je kot zelo uspešna, saj smo lahko igralci vzpostavili neposredne stike s publiko z izmenjavo mnenj glede same uprizoritve. Iz vseh pogovorov smo lahko sklepali, da je pri gledalcih »Kralj na Betajnovi« napravil močan in prijeten vtis, na kar smo lahko še posebej ponosni.

Srečanje se je nadaljevalo v sredo, ko se je predstavilo Amatersko gledališče »Tone Čufar« z Jesenic z delom HVARČANKA. V četrtek je mladinsko gledališče iz Ljubljane uprizorilo OB-TOŽENEGA VOLKA, v petek pa so se predstavili domačini, gledališka skupina kulturno-prosvetnega društva »Prežihov Vrance« z delom JUDENBURG.

Zaključno predstvo je v soboto uprizorilo slovensko prosvetno društvo »ROŽ« iz Šentjakoba v Rožu z MIKLOVO ZALO.

V soboto, zadnji dan prireditve tega srečanja se je v študijski knjižnici na Ravnah odvijala razširjena seja komisij za kulturo Slovenskih železarn. Udeležili so se je predstavniki vseh treh železarn, predstavnikov ostalih članic združenja žal ni bilo. Seje se je med drugim udeležil tudi tov. Gregor Klančnik, predsednik kolektivnega poslovnega organa sestavljene organizacije združenega dela Slovenskih železarn in predstavnik Zveze kulturnih organizacij Slovenije tov. Marjan Belina.

Komisija je obravnavala tri pereča vprašanja, in sicer sodelovanje komisij za kulturo med TOZD, delovnimi organizacijami in med sestavljeno organizacijo združenega dela, nadalje delegatska vprašanja za kulturno skupnost ter probleme delovanj komisij za kulturo s kulturnimi društvi. Glede na to je bil dan največji poudarek na animatorje kulturne dejavnosti v delovnih organizacijah, ki naj bi jih po mnenju komisije za kulturo, ki deluje v okviru sestavljene organizacije in po mnenju predstavnikov komisij za kulturo posameznih delovnih organizacij zaposlili vsaj v večjih delovnih kolektivih. To je nujno potrebno za poživitev dela kulturne dejavnosti, predvsem na prej omenjenih področjih, zato so prišli predstavniki komisij do skupne ugotovitve in sklepa, da bi se v sklopu delovne organizacije organiziral kulturni animator, ki izhaja iz vrst zaposlenih v delovnih organizacijah s

tem, da bi se ob delu izobraževal na stalnih organiziranih seminarjih.

Ob zaključku naj navedem izrečene besede tovariša Gregorja Klančnika in mnenje predstavnikov komisij za kulturo, da je potrebno ob vsakodnevnih naporih za dosego čim boljših proizvodnih

rezultatov skrbeti tudi za dvig ne samo telesne, temveč tudi kulturne ravni vseh zaposlenih.

To načelo naj bo osnovno vodilo in skrb nas vseh v tesnem sodelovanju s poslovodno strukturo, saj ni zaman tolikokrat izrečen rek v kulturi »EDEN DRUGEMU OGENJ DAJMO«!

A. Tomažin

Prizor iz Kralja na Betajnovi: Lužarica prosi pri Kantorju kruha za svoje lačne otroke... (igralke na sliki: najmlajši članci gledališča: Suzana Jurak in Iris Tomažin, Anza Golob in Truda Tomažin)

Prizor iz Kralja na Betajnovi: Nina se poslavlja od g. župnika, saj mora na zahtevo svojega skrbnika Kantorja oditi v samostan... (igralci na sliki: Franc Mernik, Ika Jurak, Peter Simoniti, Anica Tomažin, Milan Ramšak, Angela Mave)

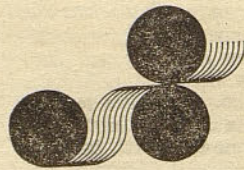
Humor

Sobota, 14. oktobra. Le kam ljudje tako bežijo? Superfinale košarke vendar! Kakšen šilt, kakšna produktivnost, disciplina, politična, samoupravna zavest...?

Šef, vi zmeraj vse veste, pa mi povejte, zakaj pišejo v Železarja in to na prvi strani, da smo pri izračunu prihodka TOZD F, G in H..., da smo pri TOZD A..., da smo pri TOZD A, B, H, G, I, J, K...

Ali ne bi bilo bolj po domače napisano bolj razumljivo za neposrednega proizvajalca!

slovenske
železarne
ljubljana

Čuvajmo dom in delovna mesta pred požari

Pod tem geslom poteka v Sloveniji od 23. do 30. oktobra letošnji »Teden požarne varnosti«. Akcija ima predvsem namen, da v svoji sredini, kjer prebivamo in delamo, pregledamo, če smo izpolnili naše obveznosti za preprečevanje požarov in drugih nesreč. Praksa žal dokazuje, da posvečamo temu področju vse premalo pozornosti in da se moramo nekolikokrat zahvaliti srečnemu naključju, da v naših obratih ne pride do večjih katastrof. Ker je varstvo pred požarom posebnega družbenega pomena — tega se mora zavedati sleherni občan, še posebno pa neposredni proizvajalec in ker so v naši delovni organizaciji nevarnosti za požar in in eksplozije dokaj velike, bomo to akcijo razširili na ves mesec, to je od 20. 10. do 20. 11. 1978. V tem času želimo ugotoviti dejansko stanje na tem področju, analizirati vzroke posameznih primerov in sprejeti ukrepe za večjo varnost, da bi tako zavarovali delovnega človeka, delovno mesto, stroje in objekte pred ognjem.

V tem času bo v razpravi osnutek novega pravilnika o varstvu pred požarom, s katerim bodo točno določene odgovornosti in naloge samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij, vodstvenih delavcev in neposrednih proizvajalcev. Nekateri posamezniki še vedno smatrajo, da je odgovornost za varstvo pri delu in požarno varnost, le določenih strokovnih služb, s pravilnikom pa so te obveznosti natančno opredeljene.

Da bi akcija v mesecu požarne varnosti resnično pokazala odraz naše odgovornosti do tega vprašanja in da bi tudi Pravilnik o varstvu pred požarom dosegel svoj namen, je potrebno, da pri tem sodelujemo vsi.

O tem kaj smo storili v času od 20. 10. do 20. 11. 1978 bomo obširno poročali v naslednji številki Železarja.

Tokrat smo se odločili, za objavo besedila v osnutku zajetih členov o pravicah in obveznostih delavca iz varstva pred požari.

47. člen

PRAVICE DELAVCA IZ VARSTVA PRED POŽARI

Vsak delavec, ki združuje svoje delo v TOZD ima s področja varstva pred požari naslednje pravice:

- sodelovati iz varstva pred požari v TOZD;
- delati na delovnem mestu, za katerega izpolnjuje vse potrebne pogoje v zvezi varstva pred požari;
- delati in uporabljati le tisto opremo in naprave, s katerimi bo podana varnost pred požari;
- odkloniti delo, kadar mu zaradi pomanjkljivih požarno preventivnih ukrepov preti neposredna nevarnost za življenje;
- zahtevati od neposrednega vodstvenega delavca, da ga seznani z nevarnostjo požara ali eksplozije na delovnem mestu, na katerem bo delal;
- predlagati spremembe in dopolnitve ali dodatne požarno preventivne ukrepe, če ima to namen

izpopolnjevati požarno varnost;

- zahtevati raziskavo v primeru, ko smatra, da so mu bile kršene pravice iz varstva pred požari, ki jih določa Zakon in ta pravilnik;

- opraviti vpogled v ta pravilnik, statut ali druge samoupravne akte v zvezi z uveljavljanjem svojih pravic iz varstva pred požari;
- biti poučen od neposrednega vodstvenega delavca o načinu uveljavljanja svojih pravic iz varstva pred požari;

- pridobiti ustrezno strokovno usposobljenost iz varstva pred požari;

- prijaviti neposrednemu vodstvenemu delavcu vsak pojav, ki bi lahko bil vzrok požara ali eksplozije;

- obrniti se na pristojno požarno ali delovno inšpekcijo skupščine občine v primeru, ko v lastni organizaciji ni mogel uveljaviti lastnih pravic iz varstva pred požari.

48. člen

DOLŽNOSTI DELAVCEV

Delavec, ki združuje delo v TOZD ima dolžnosti do varstva pred požari, v zvezi s tem do tozda, sodelavci in družbenega premoženja.

Da bi delavec zadovoljil svoje dolžnosti s področja varstva pred požari, mora upoštevati naslednja določila:

- pogasiti nastali požar, udeležiti se gašenja požara in sodelovati pri odстранjevanju posledic požara;

- opravljati delo na svojem delovnem mestu v skladu z vsemi določenimi požarno preventivnimi ukrepi;

- odkloniti delo na delovnem mestu, če ugotovi, da niso storjeni določeni požarno preventivni ukrepi;

- upoštevati in izvajati požarno preventivne ukrepe, določene s strani odgovornih oseb ali organov;

- upoštevati in izvajati predpise in opozorilne napise iz varstva pred požari;

- sodelovati s sodelavci in drugimi osebami v delovnem odnosu, ter gojiti medsebojne odnose na osnovi ustaljenih določil varstva pred požari;

- sodelovati pri vseh oblikah usposabljanja in preizkusa znanja s področja varstva pred požari;

- prijaviti odgovornim osebam vsako sumljivo pomanjkljivost, ki bi lahko bila vzrok požara ali eksplozije;

- opozoriti sodelavce v primeru, ko niso upoštevani požarno preventivni ukrepi;

- predlagati nove ali dopolnilne ukrepe za delovno okolje v katerem delavec dela;

- varovati, pazljivo ravnati in namensko uporabljati opremo in sredstva za gašenje;

- delati dalj od polnega delovnega časa, v primerih, ko je to potrebno z namenom preprečitve požara, gašenja ali odstranjevanja posledic požara;

- delati na drugem delovnem mestu, če to zahtevajo interesi boljše požarne varnosti.

KADROVSKE VESTI

Disciplinska komisija delovne organizacije se je v mesecu avgustu sestala 2-krat in obravnavala 49 primerov kršitev delovnih obveznosti.

DELOVNO OBVEZNOST SO KRŠILI

1. PESJAK Anton, livarna II — dne 31. 5. odklonil delo — **javni opomin**

2. MITROVIČ Radovan, livarna II — dne 31. 5. odklonil uporabo zaščitne čelade — **javni opomin**

3. PAVLOVIČ Dragan, livarna II — dne 31. 5. odklonil delo — **javni opomin**

4. KLINAR Zvone, livarna II — dne 9. 6. neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**

5. JURKOŠEK Fanika, livarna II — dne 31. 5. odklonila delo — **javni opomin**

6. ŠKORNIK Emil, livarna II — dne 16. 5. prišel na delo vinjen — **javni opomin**

7. JEVTIČ Marko, livarna II — dne 8. 5. neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**

8. ČEKIČ Radomir, livarna II — dne 31. 5. odklonil uporabo zaščitne čelade — **javni opomin**

9. LUGARIČ Milan, livarna II — dne 31. 5. odklonil uporabo zaščitne čelade — **javni opomin**

10. BEK Janez — jeklarna II — dne 5. 7. 1978 malomarno opravil svoje delo — **prenehanje delovnega razmerja pogojno za 6 mesecev**

11. KUNSEK Roman, livarna II — dne 25. 5. neopravičeno izostal z dela — **prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 1 leto**

12. DROBINC Franc, livarna II — dne 23., 24. 6. neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**

13. DEBELJAK Franc, laboratorij — dne 23. 6. odtujil material — **javni opomin**

14. BELAK Ivan, livarna II — dne 15. 7. 1978 neopravičeno izostal z dela — **prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev**

15. REČNIK Jože, livarna II — dne 12. 7. 1978 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**

16. PILKO Vinko, livarna I — dne 18. 5. in 27. 6. 1978 neopravičeno izostal — **prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev**

17. BELEJ Zvonko, valjarna II — dne 28. 8. neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**

18. VENGUST Jože, valjarna I — dne 4. in 5. 4. 1978 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**

19. SIKOLE Konrad, jeklarna I — dne 16. 5. neopravičeno izostal, dne 29. 5. odklonil delo — **prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev**

20. FENDRIH Stanko, plavž — dne 3. in 4. 8. 1978 neopravičeno izostal z dela — **prenehanje delovnega razmerja — pogojno za 6 mesecev**

Pravna služba

SAMOUPRAVNI DAN

Dan pionirjev je na naši šoli potekal v delovnem in slovesnem vzdušju. Na poti v šolo sem srečevala pionirje z ruticami in kapicami.

Ob 8. uri smo se zbrali v slovesno okrašenem matematičnem kabinetu, predstavniki oddelčnih skupnosti, posameznih krožkov, mladinske organizacije, ŠSD in Rdečega križa. Sprejeli smo pester program dela in se obvezali, da bomo zastavljene naloge tudi uresničili. Izvolili smo nov odbor in dali razrešnico staremu. Po malici smo pod vodstvom razrednikov disciplinirano odšli v telovadnico, kjer je bila osrednja proslava ob našem prazniku. Nastopil je šolski pevski zbor z izbranimi pesmimi. Prebrali smo programe dela pionirske in mladinske organizacije, podmladkarjev Rdečega križa in ŠSD. Tovariš ravnatelj nam je povedal nekaj spodbudnih besed. Iz grl vseh pionirjev naše šole pa se je oglasila ubrana pionirska himna.

Po proslavi smo zopet odšli v razrede, kjer smo se pogovarjali o uresničevanju programa oddelčne skupnosti, nato pa smo odšli domov, zadovoljni, da smo tako lepo preživeli ta dan.

Janja Goligranc
5. a OS Štore

Zahvala

Ob nenadni smrti dragega moža, očeta, starega očeta, sina, brata, strica, svaka Stanislava Leška iskrena zahvala vsem, ki so sočustvovali v težkih trenutkih, priskočili na pomoč, darovali vence in cvetje, duhovniku za tolažilne besede, govorniku Borisu Malcu in sodelavcem jeklarne II, predsedniku Krajevne skupnosti Svetina za govor pri odprtem grobu, sodelavcem tozda Vatrostalne Zenica-Store ter godbi na pihala Železarne Štore.

Zalujoča žena,
otroci in ostalo sorodstvo

VAŽNEJŠE TELEFONSKE ŠTEVILKE

122 - prva pomoč Štore I.
222 - prva pomoč Štore II.
333 - gasilci - reševalci

KADROVSKE VESTI

NOVI ČLANI NAŠE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA

Srdić Vladimir, SS ekonomski tehnik, DS za komerc. posle; Planinšek Marija, NK delavka, DS za ekonom. in org.; Buser Majda, SS ekonomski tehnik, DS za finančne posle; Žlof Vladimir, KV jedrar, livarna I, Naglič Agata, KV prodajalka, DS za komercialne posle; Užmah Ervin, KV jedrar, livarna II; Gajšek Drago, TT montaža, KV avtomehanik, Kodrin Milan, KV strojni ključavničar, livarna II; Dunder Ivica, NK delavec, obrat transport, Bezgovšek Milko, NK delavec, jeklarna II, Fidler Stefan, NK delavec, jeklarna II, Milojević Miloš, KV strojni kalupar, livarna II, Grobin Milan, PK varilec, TT obdelava, Leš Josip, NK delavec, valjarna I, Antončič Božidar, NK delavec, valjarna I, Lovrek Josip, NK delavec, valjarna I, Petrušič Zoran, KV strugar, mehanična delavnica, Leš Branko, NK delavec, valjarna I, Marković Terezija, NK delavka, komunala, Valek Milan, KV avtoklepar, TT montaža, Đulić Hasan, NK delavec, livarna II, Robida Igor, KV valjavec prof., valjarna II, Melanšek Peter, NK delavec, TT montaža, Kvar Branko, KV kmetovalec, TT montaža, Kantej Zvonko, KV avtomehanik, TT montaža, Karić Mirsad, KV strojni ključavničar, mehanična delavnica, Pungartnik Oto, dipl. politolog VŠ, DS za kadre in spl. zadeve, Plahuta Srečko, NK del., jeklovlek, Janžek Rafael, KV strojni kalupar, livarna II, Jelenc Marjan, KV valjav. prof., valjarna II, Novak Hinko, mehanik kmet, strojev, TT montaža, Jeromel Andrej, KV strojni kalupar, livarna II, Salkić Jusuf, KV avtomeh., mehanična del., Aubrecht Marija, ekonomist VŠ, DS za komerc. posle, Kerš Jurij, KV strugar, MO valji, Ocvirk Jože, SS strojni tehnik, DS priprava proizv., Tovornik Nikolaj, NK delavec, MO litina, Borlak Andrej, SS elektrotehnik, DS za ekonomiko in org., Žagar Ivan, KV strugar, mehanična del., Stih Božica, NK delavka, komunala, Grilec Josipa, NK delavka, komunala, Somek Ivan, NK delavec, livarna II, Hodžić Nihad, NK delavec, MO litina, Cverlin Zinka, komunala, NK delavka, Milojević Lazo, NK delavec, elektroplavž, Imamović Đemail, KV strugar, MO litina, Amon Vinko, SS strojni tehnik, priprava vzdržev., Pertinač Vlado, NK delavec, TT montaža, Jandić Čedo, NK delavec, livarna II, Rebernak Marjan, KV valjavec profilov, valjarna II, Softić Zilhad, NK delavec, valjarna I, Mustafić Hasan, livarna I, Ivanuš Vladimir, NK delavec, elektroplavž, Golgranc Franc, NK delavec, Jeklovlek, Handić Halil, NK delavec, livarna II, Omanović Fuad, NK delavec, TT obdelava, Čečko Andrej, KV avtoklepar, TT obdelava.

IZ JLA SO SE VRNILI

Omerović Hasan, NK delavec iz livarne I, Klanjšek Branko, KV strugar iz mehanične del., Vodišek Franc, NK delavec, MO litina, Košir Tomaž, KV strojni ključ. iz mehanične del., Gabrič Jožef, KV strojni ključ. iz mehanične del., Lavbič Andrej, KV strojni ključavničar iz TT obdelava, Krznar Milan, KV valjavec profilov, valjarna II, Kovačič Franc, PK premikač iz obrata transport.

ODŠLI PO LASTNI ŽELJI

Kladnik Franc, NK delavec, Zafran Janez, KV valjavec profilov in Zapušek Dušan, KV rezkalec iz valjarne II; Lipovšek Anton, NK delavec in Rajher Viktor, NK delavec iz livarne I; Postružin Dragutin, NK delavec in Đulić Hasan, NK delavec iz livarne II; Tomić Milovan, NK delavec iz jeklarne II, Vasiljevič Ruško, NK delavec iz elektroplavža; Muminović Hasib, PK strugar, Imamović Džemal, KV strugar in Vuković Dragoljub, PK strugar, iz obdelovalnice litine; Holcinger Branko, KV rezkalec, Huško Petar, KV avtoklepar, Ieskovšek Viktor, KV strojni ključavničar in Arzenšek Srečko, KV rezkalec iz TT obdelava; Kunštek Srečko, NK delavec iz TT skladišče; Pelko Matilda, NK delavka v TOZD DPG, Polšak Irena, NK delavka — komunala; Rojc Anton, ekonomist in Kliner Franc, ing. org. dela — DS za ekonomiko in org.

Na nadaljnje šolanje je odšel

Gajšek Martin, KV finomehanik iz merilne službe.

Po izteku pogodbe

Plazar Slavko, elektrotehnik iz TOZD DPG.

NA NOVO ŽIVLJENJSKO POT SO STOPILI

Hrovat Ivan, orodjarna MO, Bračko Janez, elektroobrat, Melanšek Boža, TOZD DPG in Povalej Jože, TOZD DPG, Lelič Hasan, valjarna I.

Želimo jim obilo družinske sreče!

ODŠLI V JLA

Gornik Igor, ekonomski tehnik, DS za komerc. posle, Mulej Boris KV strugar, TT obdelava, Krajnc Drago, KV avtomehanik, energ. obrat, Vavričuk Anton, KV

obratni električar iz elektroobrata, Pertinač Gvido, PK avtomehanik, TT montaža.

NARAŠČAJ V DRUŽINI SO DOBILI

Gradič Anton valjarna II, Mastnak ing. Franc, vzdrž. tr. sred.,

Stojan Jože, jeklarna II, Kolar Maks, vzdrž. tr. sred., Frece Franc, obdel. litine, Hojnik Marjan, obdel. litine, Markošek Danijel, obdel. valjev, Mravljak Franc, projektivni odd., Haler Boris, merilna, Marković Zvone, ing., projektivni odd., Gradišnik Marjan, livarna II, Šuster Cveto, TT kontrola in Šuster Cvetka, fin. s.

Iskreno čestitamo!

UPOKOJENI

OMERZO JANEZ, rojen 15. 12. 1938, stanujoč Imeno 50 b, se je zaposlil v naši organizaciji združenega dela 19. 5. 1975 v valjar-

ni I, še isto leto je bil premeščen v mehanično delavnico za opravljanje del in nalog priučenega delavca.

Z 8. 9. 1978 je bil invalidsko upokojen.

ROMIH FRANC, rojen 14. 9. 1918, stanujoč Javornik 23, Celje,

je bil zaposlen v Železarni Štore že od leta 1946 do 1950 v livarni II, ponovno pa se je zaposlil leta 1957 v valjarni kot zabijač, kjer je delal vse do leta 1975, ko je bil premeščen v skladišče operative za skladiščenega delavca. S 14. 9. 1978 je bil redno upokojen.

BRAČUN FRANC, rojen 4. 2. 1927, stanujoč Šentjur 106 b, p. Šentjur, se je zaposlil v železarni Štore leta 1947 na ekspeditu kot transportni delavec, leta 1954 je bil premeščen na elektroplavž za prebodarja, leta 1971 pa po-

novno na ekspedit — obrat transport za opravljanje del in nalog skupinovodje.

S 15. 9. 1978 je bil invalidsko upokojen.

ARZENŠEK FRANC, rojen 4. 10. 1922, stanujoč Gorica pri Slivnici, p. Šentjur, je bil zaposlen v Železarni Štore že v letu 1946 in v letu 1948, ponovno pa se je zaposlil v letu 1966 na elektroplavžu, še isto leto je bil premeščen v livarno II za pomočnika formarja, leta 1968 v jeklarno za brusarja ingotov, leta 1975 pa v valjarno I za brusarja ingotov.

S 25. 9. 1978 je bil invalidsko upokojen.

ŠKORC FERDINAND, rojen 1. 5. 1921, stanujoč Podgrad 51, p. Šentjur, se je zaposlil v naši organizaciji združenega dela leta 1947 v valjarni kot zabijač, pozneje posluževalec Demaga, žerjavovodja zunanji, od leta 1971 dalje pa je opravljal dela in naloge strojnika.

S 15. 9. 1978 je bil invalidsko upokojen.

Želimo jim, da bi še mnogo let uživali zaslužen upokojitev.

ŠTORSKI ŽELEZAR — Glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA ŠTORE — Izhaja enkrat mesečno — Uredniški odbor: Gradišnik Frido, Gabršček Jože, Knez Peter, dipl. ing., Kavka Franc, Renčelj Vlado, Uršič Rudi, Zelič Franc, ing., Zmahar Ivan — odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) — Tisk: AERO Celje — TOZD grafika — Rokopisov ne vračamo.